

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
any 13 - època 2 - número 76 - abril 2005 - exemplar gratuït

- El cas Can Doro
- Escriure en català
- La Festa de l'Esport

SERVEIS VETERINARIS D'ARGENTONA

TEL. 93 756 11 10

*Passatge General Moragues, 2
08310 ARGENTONA*

Demanar hora ens ajuda a oferir un millor servei

TENIM CURA DE LA SEVA FELICITAT

el gimnàs argentona

ACTIVITATS PER A ADULTS I JOVES:

- SALA DE PESES
(amb monitor i rutines personalitzades)
- TAEKWONDO (novetat)
- AERÒBIC / STEPS
- MANTENIMENT
- ACROBÀCIA
- FITNESS

ACTIVITATS PER A NENS I NENES:

- GIMNÀSTICA GENERAL
- ACROBÀCIA
- TAEKWONDO

ACTIVITATS ADULTS:

- HAPQUIDO
- HIP-HOP
- TAI-CHI i CHI-KUNG
- CAPOIRA

INFORMACIÓ I
INSCRIPCIONS:

C/ Indústria, 7 - ARGENTONA - Tel. 659 439 329

Realment vols estalviar-te diners en l'assegurança del teu cotxe?

T'ofereixo el millor servei,
els millors preus,
la millor cobertura,
tracte personalitzat,
i assessorament en cas de sinistre.

Vine, i pregunta'ns!

Oficina a Argenton

CATALÀ ASSEGURANCES

AVGDA.PUIG I CADAFALECH, 9
08310 ARGENTONA

TELS. 93 756 08 25/ 93 756 14 62
FAX. 93 797 09 80

e-mail: info@catala-assegurances.com

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
Número 76 - Abril 2005 - 3.700 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat i distribució: edifici Velcro - Argentona.
Edita: Ajuntament d'Argentona. Regidoria de Mitjans de Comunicació.

President: Antoni Soy.

Director: Gisela Rodríguez.

Consell de redacció: J. Egea, X. Nieto, F. Molist, F. Rosa, M. Abras i F. Ureña.

Tots els grups amb representació en el ple poden participar en el consell de redacció.

Col·laboradors: Grups Municipals de L'Entesa, PSC, CiU, PP, EU i AA.

Cap de Redacció: Irene Cortijo.

Redacció: Gisela Rodríguez, Irene Cortijo.

Rúbriques: Lluís S. Morgan, Llorenç Soldevila.

Fotografies: Marc Duran, Irene Cortijo, Eudald Calvo, Josep de Cabanyes.

Disseny: Núria Cusachs.

Idea: David Carmona i Núria Cusachs.

Comercial: Núria Pascual.

Fotocomposició i impressió: Gràfiques Lloreda
C/ Girona, 56. Granollers

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

PORTADA

Marc Duran mostra el Can Doro a través del naixement d'una flor entre les runes.

8-9. Can Doro

L'11 de març van començar els treballs d'enderroc de la zona de Can Doro, que en els propers mesos patirà canvis importants. La proposta de l'Ajuntament per remodelar aquesta zona ha topat amb les accions dels membres de la Plataforma en Defensa del Centre Històric. En el reportatge es recullen els esdeveniments del mes de març i també la història del procés.

11. En català, si us plau

Un grup de vint dones participen en el primer taller d'escriptura de català organitzat per la Regidoria d'Igualtat de l'Ajuntament d'Argentona. L'objectiu del curs és aprendre les normes bàsiques d'ortografia i gramàtica de la llengua catalana.

15. Esport i skate

Un total de 15 associacions esportives d'Argentona van participar en la Festa de l'Esport, que es va celebrar el primer cap de setmana d'abril. Durant el transcurs de les jornades es va inaugurar una pista de skate.

22. Ciència-ficció

Joan Antoni Fernández va guanyar el VIII Premi de Narrativa de Ciència-ficció Manuel de Pedrolo amb el relat *Això és el paradís?*, basat en la criogenització.

25. Les germanes Casabella

L'Anna i la Cristina Casabella són dues joves argentonines que combinen els estudis amb el taekwondo. Les dues han aconseguit ser campiones de Catalunya d'aquest esport i l'Anna, la més gran, també d'Espanya.

Editorial

Aquesta situació dicotòmica ha creat situacions tenses i un clima crispat al municipi que ha provocat que molts argentonins es vulguin quedar al marge de la polèmica.

Mort o renaixement?

L'enderroc de la zona de Can Doro ha dividit els argentonins en dues posicions i fins i tot tres. D'una banda, els membres de la Plataforma en Defensa del Centre Històric i els seus simpatitzants ho consideren una mort i així ho van simbolitzar a través d'una esquila. Per "aferrar-se a la vida" van organitzar-se per portar a terme un seguit d'actes per evitar l'enderroc: lectura d'un manifest al ple del 4 de març, ocupació de Cal Guardià, publicació de fullets i anteriorment accions legals per demostrar el valor del patrimoni de la zona. Per l'equip de govern, format per l'Entesa i el Partit dels Socialistes, l'enderroc significa un renaixement, la possibilitat de millorar el centre del municipi amb noves instal·lacions i espais oberts tot respectant la Font de Sant Domingo. Molts argentonins recolzen aquesta opció que, d'altra banda, compta amb tots els permisos necessaris.

Aquesta situació dicotòmica ha creat situacions tenses i un clima crispat al municipi que ha provocat que molts argentonins es vulguin quedar al marge de la polèmica. La prova d'aquesta tercera posició la trobes quan surts al carrer a preguntar sobre la temàtica en qüestió. Molts ciutadans no volen respondre perquè, tot i tenir la seva opinió creada, prefereixen no dir-la.

Carta de l'alcalde

Junts amb l'escola pública

Estem contents de la gran qualitat de les nostres escoles d'infantil i primària: totes elles escoles públiques. També ho estem de l'Institut d'Ensenyament Secundari (IES) i, en general, de les nostres escoles bressol.

Ja tenim una nova escola pública acabada a la vila: el CEIP Les Fonts. Molt aviat, doncs, ja la podrem inaugurar oficialment. Arribem al final d'un procés que varen començar un grup de pares i mares del centre de la vila i que, des del primer moment, vàrem fer junts els ciutadans i ciutadanes d'Argentona, el col·lectiu dels mestres de la vila i l'Ajuntament. Cal dir, també, que des del primer moment i fins al final hem comptat amb la màxima col·laboració del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya i dels seus organismes i persones en el territori.

Voldria destacar la participació que hi ha hagut en tot el procés. L'"Argentona, fem-la junts" ha tingut, en aquest cas, un inspirador clar. Els pares i mares del centre de la vila varen iniciar el procés i ja com a Associació de Mares i Pares (AMPA) de l'escola, junts, amb els mestres, el Departament d'Educació i l'Ajuntament hem arribat fins avui: la finalització de les obres i la realitat d'una nova escola a la vila. Però en tot aquest temps una comissió de pares i mares, juntament amb els mestres i la Regidoria d'Educació, han fet el seguiment puntual i rigorós de les obres fins al seu acabament. A Argentona estem molt satisfets i orgullosos del nivell de l'educació dels nostres nens i nenes. Estem contents de la gran qualitat de les nostres escoles d'infantil i primària: totes elles escoles públiques. També ho estem de l'Institut d'Ensenyament Secundari (IES) i, en general, de les nostres escoles bressol. No tenim res en contra de les escoles privades o concertades, però estem especialment satisfets que totes les nostres escoles, d'educació infantil i primària, siguin públiques, i que totes tinguin un nivell molt alt de qualitat educativa.

En els darrers sis anys hi ha resultats clars: s'ha fet el gimnàs i un nou aulari al CEIP Francesc Burniol, s'han fet diversos arranjaments importants al CEIP Bernat de Riudemeia, s'ha millorat el CEIP de Sant Miquel del Cros, s'ha fet l'Escola Bressol Cargol Treu Banya al veïnat de Sant Miquel del Cros i tenim el nou CEIP Les Fonts, que ara s'ha acabat. Tot ho hem fet junts, els pares i mares de la vila, la comunitat educativa, l'Ajuntament i amb la col·laboració, important i imprescindible, del Departament d'Educació.

Hem de continuar treballant per a la qualitat de l'educació dels nostres nens i nenes i dels nostres joves. Per això pensem que hem de continuar treballant per l'escola pública a Argentona. I així ho farem.

Antoni Soy, alcalde

M.D.

Cartes dels lectors

L'alcalde i l'ou de la serp...

En la "Carta de l'alcalde" del Cap de Creus n. 74 el Sr. Soy, responenent a la seva pròpia pregunta de "...com actuar des d'una postura democràtica i de defensa dels drets humans individuals i col·lectius?", diu: **"...no es pot negociar amb els transgressors (reals o potencials) que no compleixen les normes aprovades pels representants democràticament elegits"**.

És evident que, com a humans, "transgressors potencials" ho som tots. Per tant, amb el raonament del Sr. Alcalde ell queda eximit de negociar amb cadascú de nosaltres. Però com que a la pràctica, transgredint la seva pròpia norma, amb algú deu negociar quelcom, aleshores el Sr. Soy deu tenir un criteri –segons si et considera "transgressor potencial" o no– per negociar o no amb tu. Així s'explica per què no li cal negociar amb qui ell considera "transgressor potencial" o que s'ofengui quan algú li fa certes preguntes... El que no tinc clar és si l'etiqueta de "transgressor potencial" l'atorga ell, algú de la seva confiança o bé rep una llista de "transgressors potencials" d'alguna instància suprema i infal·lible.

Benvolguts lectors, tot plegat fa pudor de guerra preventiva a escala local... Ah! i que els déus us guardin si algun cop transgrediu alguna norma, perquè aleshores passareu a ser "transgressors reals".

Ara sóc jo qui es pregunta si el Sr. Soy és "l'ou de la serp". Tant de bo l'ou sigui covarot!

Oriol Marfà i Pagès

El ple i la destrucció de la font

Els fets del ple de març, és veritat que no són gaire defensables. Però el més trist de tot és el gir de situació que alguns varen intentar donar a la situació, al·legant sempre la falta de democràcia. És encara més trist quan els que ho fan són joves i manifesten obertament que tant se'ls enfor el que facin a Can Doro, pel sol fet d'haver presentat uns actes poc democràtics.

Jo els diria, a aquests joves, que de barbaritats democràtiques el món en va ple, i de "personatges" escollits democràticament també, com Leroux, Mussolini, Hitler, Bush o Aznar, entre altres.

Amb tot això vull dir que la Democràcia no és ni molt menys el règim perfecte, és el menys dolent, i a vegades falla, com passa ara mateix a Argentona, amb un govern obstinat a enderrocar

la Font de Sant Domingo, sabent que té la majoria del poble en contra, i els que no hi estan és perquè encara no s'ho creuen, senzillament, perquè es increïble. I és per això que no s'atreveix a preguntar-ho amb referèndum, perquè sap molt bé que en sortiria escaldat.

Cal explicar a l'alcalde, per si no ho sap, que si Argentona existeix és perquè s'hi va trobar aigua, s'hi va fer una font i el poble hi va créixer al voltant. Per tant, la Font de Sant Domingo, li agradi o no a l'alcalde, és l'existència d'aquest poble que ell governa tan democràticament.

Ara per ara, aquest alcalde passarà a la història d'aquest poble i no precisament per dedicar-li un carrer.

Ja ho veieu, vilatans. L'Ou de la Serp ens surt per tot arreu.

Cal reflexionar.

Miquel Nogueras

Pensament Unitari

Aquesta carta es proposa desmentir, com a mínim pel que fa a mi, les afirmacions superbes, paternalistes i condescendents del Sr. Sanmartín a TVA referint-se als joves que van manifestar-se indignats pel que eufemísticament s'ha anomenat "incident" al ple del dia 4 de març.

Deia el Sr. Sanmartín: "...Penso que (els joves) no eren del tot honestos, ja que la gent que va anar al ple sabia perfectament que la Plataforma havia convocat la protesta i sabien perfectament que anava a expressar la seva oposició al projecte de Can Doro; o sigui que no eren tan innocents, no anaven a veure el debat i el rotlló, anaven precisament a avortar la protesta o a presentar-la com un acte d'agressió. Aquests elements de l'Entesa no entenen perfectament el que és la democràcia..."

El Sr. Sanmartín sap, per haver-m'hi vist, que assisteixo amb assiduitat als plens municipals. Hi vaig independentment del fet que la Plataforma convoqui o no protestes; és més, desconeixia

que n'hi havia una.

M'acusa també d'estar influenciat per l'Entesa; el Sr. Sanmartín sap també que he participat en molts dels actes de la Plataforma (manifestació sota la pluja, projecció del Dictador, i, fins i tot, vaig sostenir una pancarta durant el ple, abans que es produís "l'incident"); el que m'ha fet allunyar-me d'ella és que per tal de defensar un ideal legítim ha admès en el seu si persones que manifesten actituds violentes, extremistes i xenòfobes; ha admès també que se li arrapi com una sangonera un partit polític que li xucla la vitalitat amb la intenció de transformar-la en aquells trenta vots que li van faltar per arribar al segon regidor a les passades eleccions. I quant a democràcia, no crec que el Sr. Sanmartín en pugui donar lliçons quan no vol que els joves tinguin unes opinions fora del pensament unitari del Partit Únic.

Sébastien Comerón Limbourg

El ple del 4 de març

Els argentonins silenciosos, que penso que som una gran majoria, volem aquest poble que s'està formant?

La veritat és que penso que no estem d'acord amb totes aquestes tensions i rancúnies. No vaig estar present en el ple però no en vaig perdre ni una sola paraula a través de la ràdio i, la veritat, va ser deplorable l'espectacle. Per què es va iniciar aquesta provocació? Crec que ja és hora de no fomentar més aquest malestar i pensar a tenir l'Argentona que la gran majoria volem. Acceptar errors d'un i d'altres (que tots en fem prou) i no crispar-nos ja més.

La meua enhorabona al jovent que va parlar amb coherència, donant-nos una forta esperança per aconseguir un futur millor.

Anna Maria Tarafa i Ballbe

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al **23 de maig del 2005** i han de tenir **UNA EXTENSIÓ MÀXIMA DE 1.600 CARÀCTERS**. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: **radio@argentona.com**. Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

Cartes dels lectors

Ple del 4 de març

El passat 4 de març vaig anar al Ple de l'Ajuntament. Intento anar-hi sempre per motius que ara no vénen al cas. Em vaig assabentar de la "Plataforma" i per això vaig dubtar d'anar-hi, ja que penso que s'està polititzant massa aquest tema. Tot i així, ferm en les meves conviccions, m'hi vaig presentar. Estava ple com mai i es notava l'ambient tens. Els regidors no es comportaven com sempre. Jo els veia diferents, no

estaven per la seva feina. Potser és que ja intuïen el que podia passar.

Quan es va acabar el Ple, tot seguit es va encestar el torn de preguntes que fa la gent del poble. Va ser en aquell moment quan una jove es va aixecar i va començar a parlar. Tu no llegies un paper escrit. Punt per punt, coma per coma, pausa per pausa, les teves paraules sortien del cor. La veu trista i tremolosa et delatava. Vas aconseguir que tothom t'escoltés. Amb les seves paraules envoltades pel silenci de la sala es va fer el moment més bonic de la nit. Quan vas acabar, alguns et vam aplaudir, altres van restar callats però ningú et va retreure res. Senzillament ens vas donar una lliçó.

El teu company va reafirmar les teves paraules, en un aire més cortès però al mateix temps emotives. El que s'estava dient eren veritats com a temples. Ja era igual el que passés amb Can Doro, per vosaltres era més important el que

havia succeït aquella nit. La raó era amb vosaltres. De sobte, davant meu es va aixecar un altre jove, i durant tota la sessió ensenyava una pancarta. Parlava molt enfadat i nerviós però al mateix temps també amb la sinceritat per davant. Era un simpatitzant més de la Plataforma que no estava d'acord amb tot el que havia passat i que recriminava a la gent que havia provocat aquest fet. Davant de tot això, jo torno a dir el que ja vaig manifestar el divendres amb el micròfon a la mà: **"Quin dia més trist, però quin dia més esperançador per la nostra Argentona veient aquest jovent que tenim."**

Eusebi Traby Ysalgué.

Vaig tenir un somni

Era la nit del 4 d'agost i jo estava aturat al costat d'un fiord de Noruega. Aquella nit vaig tenir un somni meravellós i vaig pensar que ens havien visitat els "trolls" (uns personatges de contes que si els toques el nas i els demanes un desig, aquest es compleix). En el somni vaig veure el meu poble ple de places verdes i jo passejava per un parc ple d'arbres, lledoners i un gran llac on també em trobava gent d'Argentona. En despertar-me, tot seguia igual: gaudia dels països nòrdics on tant es prioritza la natura. És aleshores quan t'adones com hem malmès els nostres pobles, on l'especulació ha estat tan salvatge... Vaig tornar a la vida rutinària, però aquesta vegada va ser diferent. Eren finals de setembre, dia de la Mare de Déu del Viver, i vaig decidir anar-hi. Feia 50 anys que hi havia anat per darra vegada, per aquells temps que des del Centru anàvem a la baronia a resar i ens donaven xocolata desfeta amb una ensaïmada. A nosaltres, fills de postguerra, ens sabia a glòria... Aquell setembre vaig visitar la capella i vaig observar que, a mà dreta, hi havia una poesia molt bonica a la Mare de Déu del Viver, escrita per la Maria Oliveras. Felicitats, Maria! En sortir de la

capella, vam passejar pels jardins del Viver, tot gaudint del paisatge. Sembla que no hagi passat el temps. Està igual que 50 anys enrere (aquells arbres centenaris, els camps sembrats de blat...). Caminant, vam arribar a un llac on hi havia ànecs. De sobte, em va venir com un "flaix" i vaig adonar-me que aquell llac i els lledoners centenaris eren els del meu somni. Com deuriem saber els "trolls" que allò que vaig somiar era el meu poble? És màgia, fantasia o futur...

Demano als polítics que s'aprovi el Pla General d'Urbanisme i que no passin per alt l'avís dels "trolls". **El Viver ha de ser el futur "Central Parc" d'Argentona.**

Que aquesta vegada l'especulació no ens faci més mal.

Joan Vilanova i Estrada

Argentona bé s'ho val

Per l'esclat desfermat en la volumetria del cos harmònic dels nostres pobles de fins ahir, no hi ha, sembla, ni vocació, ni intenció, ni previsió de cercar-ne la terapèutica que els és necessària a cuita-corrents.

Fa feredat proposar-se comprendre amb quin grau de sinceritat i convicció s'anuncien públicament plans macro-urbanístics, "a bombo i platerets", per part dels dirigents dels municipis maresmencs, quan tenen a tocar els exemples ben punyents de les realitats de l'excomarca del Barcelonès. L'única justificació possible la tenen en la meravellosa paraula "Progrés". És la llegenda de tots els nostres cap-i-casals. La paraula màgica que justifica actuacions sense arguments, que fa emmudir veus, que confon criteris de bona fe, tot emmascarant amb el seu significat pretensions altres conceptes tan o més importants que graven la nostra existència col·lectiva i individual. El Pla Estratègic que l'Ajuntament d'Argentona proposa per a demanar l'opinió i col·laboració ciutadana per a l'elaboració de la revisió del Pla d'Ordenació Urbanístic de la vila, podria ser aquest remei tan necessari per posar aturador a aquesta deformació volumètrica del municipi i terme, evitant, entre d'altres, el seu pitjor destí: servir els interessos expansionistes del gran municipi de llevant.

Entre tots podem ser el metge que necessita el malalt, cercar les causes de la seva mala evolució i posar-hi les mesures cautelars adients per a crear el nostre hàbitat natural de referència amb identitat i projecció de futur. Argentona bé s'ho val.

Joan Evta. Ramon i Ferrer

NOTA COMCA

Per fer qualsevol suggeriment o queixa us podeu adreçar als diferents membres de la Comissió de Mitjans de Comunicació Públics d'Argentona (COMCA): Emili Amargant, Joan Boba, David Carmona, Maria J. Castillo, Lluís Garcia, Miquel de Moragas, Lluís Serra o Isabel Sunyer.

PEC: Educació global

El municipi d'Argentona està immers en l'elaboració del Projecte Educatiu de Ciutat (PEC). Es tracta d'una reflexió en profunditat, a través de processos amplis de participació ciutadana, per formular actuacions a l'entorn de les relacions existents entre els processos educatius i les mateixes dinàmiques de ciutat. La regidora d'Ensenyament d'Argentona, Ester Merino, explica que "les premisses del PEC són la participació i la transversalitat; els responsables de l'educació no són només els pares i els professors, tots som responsables i alhora protagonistes". D'aquesta manera, en el PEC hi han de participar professors, pares, mares, joves, però també membres d'entitats esportives, d'acadèmies d'idiomes, música, dansa, teatre, responsables de totes les regidories del consistori i agents de tots els àmbits, oficis i orígens geogràfics.

L'alcalde d'Argentona, Antoni Soy, i la regidora Merino van assistir el 15 de juny del 2004 a Sant Adrià de Besòs, conjuntament amb 40 municipis d'arreu de Catalunya, a la signatura del *Manifest de Ciutats Compromeses amb el Desenvolupament de Projectes Educatius de Ciutat*. Totes les poblacions signants formen part de la Xarxa de Municipis de Qualitat de la Diputació de Barcelona,

la qual dona suport tècnic i econòmic per al desenvolupament del projecte. L'empresa *Territoris i Organitzacions* és l'encarregada de donar el suport tècnic necessari per elaborar el document que posarà els fonaments al futur educatiu de la vila.

Calendari i elaboració. En aquests moments el PEC es troba en el *procés de diagnosi*. Es tracta de recopilar el màxim d'informació, a través d'enquestes, reunions i entrevistes, sobre tres aspectes bàsics que es tradueixen en mapes. En primer lloc, els mapes de recursos educatius, que recullen tota l'oferta educativa existent: l'obligatòria pública i privada, els cursos per a adults, casals, aules de música, esports, etc. En segon lloc hi ha els mapes d'estructura social, que mostren l'evolució de la població per preveure el nombre de places escolars del futur. Per últim, els mapes de visions urbanes, que recullen les principals preocupacions compartides pels argentonins i argentonines. Fins al mes de maig es recopilarà tota aquesta informació, que es traduirà en un document que identificarà les línies estratègiques d'actuació. La regidora d'educació, Ester Merino, explica que "la participació de tothom és bàsica ja que el PEC no té sen-

tit si només ho fa l'Ajuntament". Merino posa sobre la taula la possibilitat que aquest procés es tradueixi en pressupostos participatius, ja que "entre tots podríem decidir en què invertir la partida d'ensenyament del pressupost 2006, en funció del que s'hagi decidit prèviament en el PEC".

Exemples pràctics. Altres municipis on es porten a terme projectes educatius han donat exemples pràctics, com la potenciació de les rutes o camins escolars. De totes maneres, cada municipi desenvolupa diferents accions segons les seves necessitats o mancances detectades, establint un calendari de prioritats. La tècnica d'Ensenyament de l'Ajuntament d'Argentona, Anna Petit, explica que "tot el que envolta a un infant el pot educar o no i per aquest motiu les petites accions del dia a dia s'han de tenir en compte, tot l'entorn influeix". D'aquesta manera, si un adult tira a terra la resta d'una cigarreta o travessa en vermell pot ser un mal exemple per als nens i nenes que el vegin. Per contra, les accions cívi-ques i de bona educació són un exemple per als més menuts, els quals, si ho veuen dia rere dia, ho faran ells mateixos sense cap mena d'esforç, com un hàbit més.

La Regidoria d'Educació de l'Ajuntament d'Argentona ha engegat un projecte per millorar l'educació en el municipi a través de la participació i la implicació de tothom. Es tracta del Projecte Educatiu de Ciutat (PEC), que s'està elaborant amb el suport de la Diputació de Barcelona. En aquests moments es treballa en la fase de diagnosi on, a través de processos de participació, s'analitza la realitat socioeducativa, que es tradueix en mapes de recursos educatius, d'estructura social i de visions urbanes. En una segona fase es definiran les actuacions per millorar el futur educatiu d'Argentona.

EL CAS CAN DORO

L'enderroc de l'espai de Can Doro ja és una realitat, però una realitat envoltada de polèmica. Fa unes setmanes les excavadores van començar a tirar a terra les cases d'aquesta zona del nucli antic, això sí, abans es van retirar les peces més valuoses: d'una banda, una porta i una finestra de la masia de Cal Guardià que s'incorporaran a les noves edificacions; i, de l'altra, la imatge de Sant Domingo, que de moment està guardada i que un cop acabats els treballs tornarà al seu lloc d'origen. Però si arribar fins aquí ha estat un procés llarg i ple d'obstacles, la demolició, pròpiament dita, tampoc ha estat un camí de roses.

Un ple ple d'incidents. A principis del mes de març la Plataforma passava per un moment crític. El col·lectiu sospitava que l'enderroc era imminent i per això va convocar tots els vilatans a assistir al ple del divendres 4 de març. De la setantena de persones que s'hi van reunir, la

meitat eren membres del col·lectiu i anaven carregades amb pancartes i cartells on es podia llegir: "M'agrada el meu poble, no l'enderroqueu", "El centre històric m'enamora" i "Mantenim Cal Guardià". En un principi la protesta va transcórrer de manera silenciosa i tranquil·la. Els problemes, però, van aparèixer quan dos joves van situar-se rere l'alcaldia amb una pancarta i un dels representants de la Plataforma va interrompre el ple amb la lectura d'un comunicat. A partir d'aquí tot va ser ràpid i confús. Es va demanar a la Plataforma que intervingués en el torn del públic i es va dir als dos joves que abandonessin aquell espai, d'altra banda prohibit als assistents. Però els nois no van fer cas de les advertències, la policia es va veure obligada a intervenir i va ser en aquest moment quan van començar les empentes entre un dels joves i els agents locals. El resultat: tres membres de la Plataforma denunciats per desordre públic.

Okupes a Cal Guardià. Veient que a Can Doro començaven els primers moviments, la Plataforma no va dubtar a ocupar Cal Guardià. La regidora d'Esquerra Unitària, Assumpta Boba, i dos membres del col·lectiu es van tancar dins la masia. Era la nit del 10 de març. L'endemà els Mossos d'Esquadra van desallotjar la finca i van detenir els tres "okupes", que passaren la nit a la comissaria de Mataró. Al dia següent van sortir en llibertat amb càrrecs per un delictes d'usurpació i coacció.

Una nova manifestació. La següent acció de la Plataforma –i en tancar aquesta edició l'última– va ser la convocatòria d'una manifestació. El dissabte 19 de març, unes 140 persones van participar en una protesta que, sota el lema "Per una altra manera de fer política municipal", van realitzar pel centre del poble, des de la plaça Nova fins a l'Ajuntament. Es va llegir un text on s'acusava l'equip de govern de prepotent i de posicionar-se a favor dels interessos privats.

Pluja de comunicats. Sobre l'enderroc de Can Doro i sobre els esdeveniments de les últimes setmanes s'hi ha pronunciat tothom. Agrupació Argentona va dir sobre el ple, que la Plataforma havia perdut els papers i sobre el desallotjament, que la policia no havia complert amb el deure de protegir els vilatans. El PP es va posicionar a favor de les

accions de la Plataforma i va acusar l'equip de govern de manca de sensibilitat. Convergència i Unió, per la seva banda, va culpar Entesa i PSC de generar un clima de crispació. Esquerra Unitària va acusar el govern municipal dels darrers esdeveniments. Mentrestant, Entesa i PSC van oferir l'altra cara de la moneda. Els primers van titllar el

comportament de la Plataforma d'anti-democràtic, i els segons van acusar-la de manipular i mentir per radicalitzar l'opinió pública. Finalment, els dos partits al govern van unir les seves veus en una roda de premsa, on asseguraven que havien actuat dins la legalitat i afirmaven que els últims incidents formaven part d'una estratègia planificada.

Fem memòria

El 14 de febrer del 2002 l'equip de govern presenta un projecte que afectarà Can Doro i també la Vellcro. En l'espai comprès entre la Paret de les Mentides i l'Ajuntament s'hi preveu fer una gran plaça, un centre cívic-casal d'avis, nous habitatges i un aparcament subterrani. A més, se situarà la Font de Sant Domingo a nivell de carrer. La proposta rep, inicialment, el vist-i-plau dels partits que en aquell moment estan a l'oposició, Convergència i Unió i Partit Popular. De fet, en l'anterior legislatura, el PP es va abstenir en totes les votacions i CiU va donar el seu vot favorable tant en els consells d'Argentona Projectes com en el primer ple en què es va presentar el projecte. Un any més tard, al febrer del 2003, neix la Plataforma en Defensa del Centre Històric. El grup sorgeix arran d'una carta de denúncia que Lourdes

Colomines escriu en aquesta mateixa revista. A partir d'aquesta missiva diverses persones es posen en contacte amb ella i decideixen formar la Plataforma. Entre els membres d'aquest grup destaca la geògrafa urbana Assumpta Boba, que més tard es presentarà a l'alcaldia amb la candidatura d'Esquerra Unitària. A partir d'aquest moment, la Plataforma inicia una sèrie d'accions per tal d'aturar el projecte: un càmping improvisat a Can Doro, protestes durant la Festa Major, una consulta popular i la primera manifestació. Can Doro es converteix en un dels eixos centrals de les eleccions municipals. La Plataforma convida els 6 partits que opten a l'alcaldia a participar en un debat sobre el futur d'aquesta zona. Esquerra Unitària i Agrupació Argentona es posicionen radicalment en contra del projecte, mentre que CiU i PP opten per una

oposició més moderada. Entesa i PSC defensen la proposta i asseguren que portarà beneficis molt importants per al poble. Els comicis donen la victòria als independents, que novament formen govern amb els socialistes. Per a Soy i Brugal el triomf a les urnes els legitima per tirar endavant amb el projecte de Can Doro. L'oposició no es queda de braços plegats i mesos més tard, al setembre del 2003, presenta una moció per aturar el projecte. Aquesta, però, no prospera, com tampoc ho fa la que es presenta a principis del 2004. Enmig d'aquest estira-i-arroña, la proposta es va transformant: d'una banda, els avis no accepten el nou Casal; i, de l'altra, es decideix, mitjançant un concurs, que l'equip d'arquitectes que formen Iñaki Ozcáriz i Kati Lindstrom seran els encarregats d'urbanitzar els espais lliures de Can Doro.

La zona de Can Doro ja és a terra. El passat 10 de març van començar els treballs d'enderroc d'un espai que d'aquí a uns mesos patirà canvis importants. El petit descampat que el presidia i quatre cases antigues, entre elles Cal Guardià i l'antic cinema Espanya, donaran pas a una revolució urbanística protagonitzada per una gran plaça, un aparcament de 160 places (aproximadament 80 d'elles públiques), un centre cívic, locals comercials i 16 habitatges. Però tirar endavant el projecte no ha estat fàcil. La proposta de l'Ajuntament ha topat amb un os dur de rosegar: la Plataforma en Defensa del Centre Històric. Aquest grup de vilatans va prometre arribar fins al final i ho va complir: protestes en un ple que va acabar amb aldarulls, ocupació de la masia de Cal Guardià i manifestació davant l'Ajuntament. Can Doro: per uns el futur, per uns altres el final.

El tutor d'escola

El caporal Óscar Pérez és el responsable de l'àrea i l'agent Rafael Aguilera és el tutor d'escola d'Argentona. Aquesta figura és el resultat de l'evolució de la unitat de monitors d'educació viària, prevenció i civisme, formats a l'Escola de Policia de Catalunya. Durant sis anys, la Policia Local del municipi ha estat present als centres educatius fent xerrades i activitats pràctiques perquè els nens i nenes de la vila, així com els joves, es formin respectant les normes de circulació i millorin el seu civisme. Aquesta presència continua amb l'organització de xerrades informatives i sortides pràctiques on els joves van en bicicleta o fan de policia per un dia. Aquesta darrera activitat pràctica, una de les que més agraden als nens, es va portar a terme, per exemple, el 15 de març amb els alumnes de sisè de primària de l'escola Francesc Burniol. El cap de la Policia Local d'Argentona, Pere Anglada, explica que "els agents monitors es van quedar parats de tot el que van detectar els joves i de la seva inflexibilitat davant de les infraccions". Els nens i nenes es posen una gorra de policia, una armilla reflectora i un talonari, similar als reals, per denunciar les infraccions que veuen. Una de les anècdotes de la jornada va produir-se quan els joves estaven posant un avís a una furgoneta estacionada en un pas de vianants. En el moment de posar la denúncia, va sortir el conductor del vehicle i es va disculpar. El policia local que feia de monitor va preguntar als joves si el perdonaven o el denunciaven i els nens no van cedir, el van "multar" tot i la mirada implorant del conductor, que va seguir les regles del joc.

Contacte directe. Les classes d'educació viària continuen, però amb la figura

del tutor d'escola es va més enllà. L'objectiu és aconseguir que els responsables dels centres educatius tinguin un contacte directe amb el cos policial quan detectin algun problema o anomalia. En aquest sentit, el centre que dóna més feina a la Policia Local és l'Institut d'Argentona. Per una banda, alguns joves que es desplacen al centre en motocicleta sobrepassen la velocitat permesa, aixequen roda i fan altres imprudències circulatòries. Un altre dels problemes arriba a l'hora del pati quan els joves, sobretot amb l'arribada del bon temps, es reuneixen en portals i els embruten amb papers i pellofes de pipes, entre d'altres. Per últim, hi ha la problemàtica del consum de porros entre alguns joves. De totes maneres, Anglada explica que "es tracta de problemes en fase embrionària i per això fem la prevenció", i afegeix que "la prevenció ha de combinar cam-

panyes informatives extenses i la repressió amb l'aplicació de la normativa". Per la seva banda, el director de l'IES Argentona, Jaume Aguilar, explica que "ara, amb el tutor escolar, hi ha un seguiment més continuat; de totes maneres, els problemes no són per alumnes del centre sinó per persones alienes a l'Institut que vénen a les entrades i sortides". Aguilar ha deixat clar que a l'Institut es registren més incidències per dos motius: per l'edat dels joves, en plena adolescència, i pel volum d'alumnes, que són uns 600.

Amb la coordinació que es dóna entre el tutor d'escola i els centres educatius, la detecció de problemes és més ràpida i es pot actuar de forma àgil, segons han experimentat durant aquest curs escolar. Davant de determinades situacions, els responsables les deriven a altres regidories, com per exemple la de Benestar Social.

El tutor escolar de la Policia Local és un tècnic en seguretat que preveu conductes incíviques en l'àmbit viari, de conducta i també les relacionades amb el consum de drogues entre els joves d'Argentona. Aquesta nova figura fa de pont entre el professorat i el cos de seguretat municipal, i s'aconsegueix així una comunicació directa i àgil. La Policia Local d'Argentona, a través del tutor, estarà més present a l'Institut del municipi però també a l'escola Francesc Burniol, a la Bernat de Riudemeia, a Les Fonts, a Sant Miquel del Cros, així com al Centre Obert i el Casal de Joves.

I si m'equivoco, torno a començar!

Amb una llibreta i un bolígraf a la mà, un grup de vint dones es reuneixen els dimecres al matí en una de les sales de l'antiga fàbrica Velcro. Són les alumnes del curs de català organitzat per l'Ajuntament d'Argentona. El taller d'escriptura, que va començar al febrer, va dirigit als argentonins catalanoparlants que tenen dificultats per escriure la seva llengua. Cada setmana, durant dues hores, la professora Maria Planas explica les normes bàsiques d'ortografia i gramàtica del català. Planas explica que "intentaré que coneguin les normes bàsiques per poder escriure tranquil·lament en català sense pensar que ho fan malament". Segons Planas, en finalitzar el curs les alumnes –només s'hi han apuntat dones– hauran assolit el nivell B de la Junta Permanent de Català. De totes maneres, la regidora d'Igualtat d'Argentona, Montse Brugal, explica que "la intenció del curs no és fer competència als organismes oficials d'ensenyament del català sinó que sigui una eina més de creixement personal, per tenir un nivell de català que els hi permeti desenvolupar-se a la vida diària".

J. CORTIJO

les que ha portat confusió entre algunes alumnes, així com *brioix*, les dues amb dígrafs (dues lletres que representen un sol so). Després de corregir els deures, arriba l'hora de donar nova informació. En la segona classe del curs, la professora aconsella un parell de diccionaris com a eina per aprendre el català i dóna exemples sobre tots els que existeixen: el de sinònims, l'ideològic, el d'abreviacions, l'ortogràfic i de pronúncia... A continuació, arriba el punt fort del dia: aprendre a redactar una nota tant en registre formal com col·loquial. La gran part de les dones no tenen problemes a dir en veu alta el contingut d'una nota però a l'hora de posar-ho sobre el paper arriben els dubtes. I és que totes les alumnes van rebre la formació en castellà. És el cas de la farmacèutica Carolina Vilarrupla, que explica que "jo vaig fer

tots els estudis en castellà i vull aprendre a escriure el català". Una altra de les assistents al curs, Anna Maria Ballester, recorda que "vaig anar a les escoles nacionals de Sant Celoni i, clar, en aquella època tot era en *castellano*". Entre les alumnes hi ha diferents nivells però totes tenen ganes d'aprendre. La mitjana d'edat ronda els 40 anys i la gran majoria tenen fills en edat escolar, tot i que també hi ha dues àvies amb nets.

Es tracta d'una activitat pionera a Argentona, l'inici de la qual va coincidir amb la posada en marxa d'una campanya publicitària de la Generalitat per potenciar l'ús del català. L'eslògan de l'anunci, que es pot escoltar per la ràdio així com veure per la televisió, és una gran boca que canta la tornada: "Parlo en català, i si m'equivoco... torno a començar!"

Teoria i pràctica. La iniciativa d'organitzar aquesta activitat educativa va sorgir d'un grup de mares del taller de creixement personal en posar de manifest que tenien problemes per ajudar els seus fills a l'hora de fer els deures. Ara són elles les que tenen deures, com per exemple separar un seguit de paraules en síl·labes. La Maria Planas comença a dictar un seguit de mots: *boja, desig, plegar, anyell, esforç, aquí, mareig, platja, gallina, esquix*... A la setmana següent arriba el moment de corregir la tasca.

"Com heu separat *esquix*?", pregunta la professora. Aquesta és una de les parau-

Un grup de vint dones participen en el primer taller d'escriptura de català organitzat per la Regidoria d'Igualtat de l'Ajuntament d'Argentona. L'objectiu del curs és que les alumnes aprenguin les normes bàsiques d'ortografia i gramàtica perquè puguin escriure en català, la llengua que utilitzen sense problemes a nivell oral. El curs és de dues hores setmanals i combina la teoria amb la pràctica perquè les participants tinguin al juny una bona base per continuar millorant.

COSES DE LA VILA

Bretolades al tramvia

El tramvia d'Argentona va ser víctima d'una bretolada. El 20 de febrer, un grup de joves van destrossar un dels bancs, diversos vidres i van deixar el vehicle molt brut amb restes de papers, pipes i altres tipus de brossa. L'Associació dels Amics del Tramvia d'Argentona va mostrar el seu disgust per aquesta acció i va denunciar els fets a la Policia Local. Una altra de les mesures que han pres, aquesta a contracor, és tancar el vehicle i obrir-lo en un horari determinat per a les visites de les escoles i de tots els vilatans que vulguin.

L'orgànica

Més del 85% dels establiments productors de matèria orgànica d'Argentona van aconseguir el distintiu de col·laboració. L'empresa encarregada de la campanya de sensibilització va fer un balanç positiu de la implantació de la recollida, ja que 75 d'entre 100 locals la fan bé. Per contra, encara hi ha 16 establiments que no gestionen correctament les seves deixalles, mentre que 13 no s'han pogut comprovar. Els comerços que han suspès ho han fet perquè no separen correctament o bé perquè utilitzen amb massa freqüència les àrees d'emergència.

Teatre reivindicatiu

Un total de 45 estudiants, de l'IES Argentona, de l'IES Thos i Codina i del Puig i Cadafalch de Mataró, van representar el 4 de febrer una obra de teatre sobre el consumisme, les drogues i la globalització. El professor de teatre que va coordinar el projecte va ser Enric Domingo. Un dels objectius de la iniciativa és que els joves aprenguin que el teatre és un mitjà de comunicació més per transmetre idees.

Entrades exhaurides

La Temporada de Teatre, Música i Dansa ha penjat el cartell de NO hi ha entrades en dues ocasions. La primera, amb l'actuació familiar del grup "Tactequeté" i la segona amb l'obra de teatre "Maca per favor les postres" interpretada per l'oscaritzada Clara Segura (*Mar adentro*). Els "Tactequeté" van oferir un espectacle on grans i petits van gaudir de jocs musicals amb més de 100 instruments, alguns d'ells tan curiosos com una crosse. "Maca per favor les postres" va arrencar els riures i aplaudiments del públic amb un muntatge de petits gags sobre el món de la cultura. Aquesta és la tercera vegada que la Temporada posa el cartell d'entrades exhaurides, l'anterior va ser amb l'obra "Mathilde".

El Cementiri Vell

L'Ajuntament d'Argentona va posar en marxa les obres de remodelació del Cementiri Vell. Es tracta de la segona fase, en la qual s'han arreglat els teulats, la façana que dona al passatge Sant Genís, el tram del carrer Sant Jaume i la capella. Els encarregats de portar a terme les obres són els treballadors de l'empresa ARCA, que dona feina a persones amb problemes d'adaptació social. Els treballs, amb un cost de 62.500 euros, van començar a principis de febrer.

Xavier Rosales

El Museu del Càntir d'Argentona va acollir al mes de febrer l'exposició "Sin Título", de Xavier Rosales. L'artista, que és dissenyador gràfic, va exposar vuit quadres fets amb una àmplia gamma de tècniques i de materials com pa d'or i acrílics, entre d'altres. Una obra que, segons el mateix autor, pot recordar l'estil de Gustav Klimt. Rosales va néixer a Barcelona i actualment resideix a la vila, on es pot veure pel carrer un dels seus dissenys: el cartell de la Temporada de Teatre, Música i Dansa.

La poda 2005

Els Amics de la Vinya i el Vi d'Argentona van organitzar el 20 de febrer el primer acte de l'any, concretament la poda de les vinyes. La sortida es va efectuar al matí des de la masia de Can Serra del Puig i l'acte estava obert a tots els argentonins. Segons els membres de l'associació, la poda és essencial perquè després surti un raïm de bona qualitat. Des de la poda fins a la verema del mes de setembre, els Amics de la Vinya i el Vi organitzaran un seguit d'activitats, obertes a tothom, relacionades amb la cura de les vinyes i el seguiment del creixement del raïm.

Comissions de Joventut

La Regidoria de Joventut ha posat en marxa una sèrie de comissions per conèixer de primera mà el que pensen els joves sobre l'habitatge, la ubicació del nou Casal i la programació d'activitats, així com la participació en les festes. En aquest sentit, un dels grups va visitar a finals de gener l'Escorxador, l'escenari triat per l'Ajuntament d'Argentona per ubicar-hi el nou Casal de Joves.

COSES DE LA VILA

Estafes telefòniques

La Policia Local d'Argentona va alertar, a través de l'emissora local, d'una estafa telefònica que va afectar diversos vilatans a mitjans de febrer. Els presumptes estafadors truquen i comuniquen a l'interlocutor que té una carta retinguda a Madrid i que per aconseguir-la ha de trucar al 806 515 488. Els números 800 són més cars que els telèfons normals, aproximadament d'un euro i mig per minut. D'aquesta manera, la víctima rep una factura de l'empresa estafadora a final de mes.

aquest s'haurà de poder imprimir en dues tintes, en comptes de tres com l'any passat.

El defensor del vilatà

El 85% dels casos que ha tirat endavant el defensor del vilatà i la vilatana es resolen amb acceptació per part de l'Ajuntament. En total, 74 persones han passat pel despatx de Ferran Merino buscant el recolzament necessari per trobar sortida a les seves queixes. De totes maneres, un 6% dels casos no han estat acceptats pel consistori i un 9% estan esperant resolució.

El Càntir 2005

El Patronat del Museu ha escollit un càntir portuguès, concretament d'Alcobça, per a la 55a edició de la Fira de Ceràmica i Terrissa. Les principals característiques d'aquest càntir amb formes arrodonides són els motius florals amb colors molt vius sobre un fons blanc. El càntir d'Alcobça, una localitat portuguesa de tradició terrissaire, és el primer que prové de fora de l'àmbit espanyol. La producció es limitarà a 5.500 exemplars davant la davallada de venda d'actuals en edicions passades. D'altra banda, el concurs del cartell de la festa presenta dues novetats: els creadors només poden presentar un disseny i

Carnestoltes 2005

Argentona va celebrar el Carnestoltes amb una festa el divendres 4 de febrer que va incloure el pregó del rei Carnestoltes, una rua i música. El diumenge a la tarda es van celebrar activitats infantils al Saló de Pedra. Hi van actuar Pep López i els Sopars de Duro i es van repartir fins a 450 gots de xocolata desfeta.

El Pla Estratègic

Després de la presentació, la primera jornada de treball per elaborar la diagnosi del Pla Estratègic es va celebrar el 10 de febrer al Saló de Pedra. Més d'un centenar d'argentonins hi van participar aportant els elements positius i negatius de la vila. De forma paral·lela, l'empresa Activa va elaborar entrevistes i extracció de dades. La segona jornada, que es va celebrar el 14 de març, va anunciar els punts forts i debils del municipi. Entre els aspectes positius hi ha tranquil·litat i seguretat, entre els negatius hi ha la dificultat de trobar aparcament al casc urbà i habitatges a preus assequibles.

Racons

Llorenç Soldevila i Balart

La vall de Riudemeia

Els arços es vesteixen de núvia: la primavera reviu a la vall de Riudemeia. Un dels indrets més intactes del terme municipal: silenci i cant d'ocells, merles que travessen el camí, lluminositat que penetra per les pollancredes òrfenes de fulles.

La vall és oberta cap al nord i segueix el curs de la riera de Riudemeia, paral·lela al mar. Una mar que s'ignora un cop ets immers en la vall, com si fóssim molt lluny de la costa, terra endins. Ampla en la seva entrada custodiada per can Navas, s'estreny i pren altura a poc a poc fins assolir, per sobre can Planes, la carena d'Òrrius: comptat i debatut potser una mica més de cent metres de desnivell. Quan s'hi entra, a qualsevol època de l'any, es té la sensació d'accedir a un lloc d'ombra, clos, que t'encaixona. Obac a la banda esquerra de la riera, amb un hàbitat esplendorós d'alzines, sobretot, i roures. El sol bat a la riba oposada, costes amunt de la serra d'Ametlla o Ameia, on hi ha el coll de Parpers, amb predomini abassegador de pins i algunes clapes d'alzines. A mig camí, a l'alçada de can Roviró, masia entotsolada amb amples porxos cap a ponent, el paisatge s'obre momentàniament, amb algunes vessanes conreades i sempre, a peu de riu, les estilitzades pollancredes ara només vestides de poderoses heures, d'un verd intens i negrenc, que s'arrapen als troncs cercant la llum. A la capçalera, el mas bressol de Bernat de Riudemeia, que fou el primer català a desembarcar en terres mallorquines a les ordres de Jaume I. El rei, com a premi a la seva audàcia, li donà el lloc de Santa Ponça. Del conjunt del mas, format per diferents habitatges, el de la dreta és el més antic, data del 1280, igual que l'entrada del pati principal. La vall es tanca i s'obre, doncs, amb la presència de dos casals singulars, el medieval de Bernat de Riudemeia i, el modern, El Bell Racó, dels Navas, construït sobre l'antic mas de can Carreras, a la dècada dels quaranta del segle passat.

L. CORTÉS

Les Ginesteres és una urbanització d'Argentona on viuen unes 800 persones envoltades de natura. Situada al Veïnat dels Pins, entre els vessants de la Vall del Torrent de Can Tomàs, els primers veïns van instal·lar-s'hi durant la dècada dels 70. L'Associació de Propietaris de les Ginesteres vol recuperar la zona esportiva i millorar el transport públic. D'altra banda, l'Entitat de Conservació de la urbanització es dissoldrà properament, quan l'Ajuntament d'Argentona recepcioni de forma total aquesta zona del municipi.

Les Ginesteres

En arribar a les Ginesteres per la carretera C-1415, passant per l'avinguda de les Corts Catalanes, tens un seguit de sensacions. Veus un conjunt de cases que s'enfilen per la muntanya, totes elles envoltades de jardins, i cadascuna construïda amb un estil diferent al de la del costat. El lladruc dels gossos, primer, i després el cant dels ocells és el fil musical d'aquesta urbanització d'Argentona on s'olora una barreja de terra mullada, la benzina dels cotxes i el fum dels fogons del restaurant Les Ginesteres. La sensació és de tranquil·litat i bona harmonia entre els veïns, més de 300 famílies, 800 ciutadans empadronats tot i que n'hi ha molts d'altres que consten en altres municipis.

Història. Les primeres cases de les Ginesteres es van començar a construir als anys 70 i l'Associació de Propietaris es va constituir el 6 de maig de 1977. Robert Subirón, vocal de la primera junta i actual president de l'entitat, explica que "vam néixer perquè el promotor va deixar a mitges la gestió de la urbanització". Durant els primers anys, l'Associació de Propietaris es reunia amb l'Ajuntament, denunciava les obres il·legals i negociava la compensació amb el promotor que va cedir la zona on actualment hi ha la zona esportiva i el restaurant. En aquests primers temps, la majoria dels veïns pas-

saven a les Ginesteres els caps de setmana i les vacances, però aquesta tendència va anar desapareixent i actualment la majoria hi viuen diàriament. Al cap d'uns anys, concretament a principis dels 80, es va constituir l'Entitat de Conservació, un ens legal format per representants dels propietaris i per representants del consistori per desenvolupar les obres necessàries perquè l'Ajuntament pogués recepcionar la urbanització. El president d'aquesta entitat, Agustí López, explica que "a l'acabar les obres d'enllumenat o de clavegueram es van cedir progressivament a l'Ajuntament, que les va recepcionar, i ara només manca la cessió de zones verdes i vials". El fet que la superfície escripturada sigui inferior a la real ha provocat un endarreriment burocràtic de la recepció. Per la seva banda, la responsable del consistori, Montse Brugal, explica que per a la recepció total "estem a l'espera de la inscripció al Registre de la Propietat d'alguns terrenys que passen a ser municipals; de totes formes, tots els serveis s'estan donant menys els referents a la zona esportiva". En aquest sentit, Brugal explica que "hem obert un seguit de converses amb els veïns per trobar una sortida digna a la zona esportiva".

La piscina. El transport públic és una de les reivindicacions que fan els veïns. Les

condicions de la zona, tota en pendent, fan que molts veïns no es puguin desplaçar a peu fins a la parada de l'autobús que hi ha a l'entrada de la urbanització. Per aquest motiu, des de l'Associació de Propietaris es demana que el microbús Argentona-Cros-Mataró faci un recorregut per dins de la urbanització, fins a la plaça del Pi, que és el punt més alt. D'altra banda, els veïns es queixen de la brutícia dels carrers i de la poca freqüència de pas dels camions de la brossa. Subirón assegura que "crec que som pocs els veïns que separem les diferents fraccions de brossa". Però a banda d'aquestes millores, una de les prioritats dels veïns és la zona esportiva, tancada des de la primavera del 2004. Aquesta zona, amb una piscina descoberta, una pista de tennis, un frontó i una pista poliesportiva, va ser durant molts anys el punt de trobada dels veïns. S'hi organitzaven campionats, lliguetes i tot tipus d'activitats esportives i socials. El deteriorament de les instal·lacions feia necessari una inversió per part dels veïns per condicionar-les a les noves normatives, i davant de les queixes d'alguns i del silenci dels altres, l'any passat es van tancar en l'espera d'una solució. Subirón explica que "en una enquesta que es va passar a tots els veïns, la majoria posaven com a prioritat arreglar la zona esportiva, però el tema està estancat".

Festa esportiva

El patinatge artístic, els *skaters*, l'Escola Esportiva, la Societat de Caçadors, l'Argentona Bocs, el Club de Bàsquet, el Futbol Club Argentona, el Gimnàs de la vila, l'estudi de dansa Pas X Pas, el Club de Futbol Sala Olímpic Can Raimí, el Club Ciclista el Càntir, el Grup de Muntanya, el club de petanca Cros, el club de dòmino El Càntir i el d'Argentona són les entitats de la vila que van fer possible la celebració de la Festa de l'Esport durant el cap de setmana del 2 i el 3 d'abril. Un cap de setmana marcat per la inestabilitat meteorològica, que feia patir els organitzadors, però el temps, tot i els núvols i quatre gotes, va permetre la realització de totes les demostracions. Els argentonins van poder conèixer els clubs esportius de la vila ja que es trobaven a la plaça Nova en estands. Aquesta iniciativa, impulsada per la Regidoria d'Esports, s'ha recuperat després de deu anys a l'ombra. El regidor d'Esports, Josep Famadas, explica que "els tècnics de l'Ajuntament ho havien viscut abans i vam considerar que calia recuperar aquesta festa que dinamitza el poble i també fa possible donar a conèixer la riquesa esportiva que hi ha al municipi". A banda de les demostracions successives que es van fer a la plaça

Nova, tres entitats van comptar amb instal·lacions permanents. Va ser el cas del Grup de Muntanya de la vila, que tenia un rocòdrom —cedit per la Diputació de Barcelona—, el Club Petanca el Cros, amb una pista, i els dos clubs de dòmino d'Argentona, que, amb taules al voltant de la plaça, van fer una lligueta entre ells. Una xocolatada popular, disabte al matí, va amenitzar la festa.

Pista de skate. Durant el transcurs de la Festa de l'Esport es va inaugurar oficialment la primera pista de skate del municipi. La nova instal·lació, situada a la zona poliesportiva del Sant Crist, consta d'una piràmide, un caixó, dos ponts, dos murets i una barana per on els usuaris podran fer les formes i els exercicis. Els *skaters* i les *skaters* poden practicar el seu esport en places, carrers i altres indrets, però aquest esport urbà sovint molesta la resta de ciutadans. Aquí a la vila d'Argentona, la Regidoria de Joventut ha decidit condicionar un espai perquè els aficionats i aficionades al monopati puguin practicar salts i formes tranquil·lament, sense molestar a ningú i sense prendre mal. Fins ara ho feien pels carrers o al Casal de Joves, a l'antiga fàbrica Velcro. La regidora de Joventut,

Cristina Navarro, explica que "vaig veure que cada vegada hi havia més *skaters* i més petits que practicaven pels carrers i podrien prendre mal". Navarro assegura que "es tracta d'una demanda que els joves d'Argentona feia molt de temps que formulaven". Per a la realització d'aquest projecte, un grup de *skaters* de la vila han assessorat els tècnics de l'Ajuntament per decidir quina era la pista més adequada. I és que entre el grup d'aficionats de la vila hi ha autèntics experts com Jordi Tubau i Jordi Isern, entre molts d'altres. Tubau explica que "vam demanar l'*skatepark* perquè és el primer pas per aconseguir una pista de *skatemountain*, una modalitat que es practica a la muntanya, i el *long board*, que és descens en asfalt amb molta velocitat". Una altra de les iniciatives que porta a terme aquest grup de joves és intentar federar-se a través de la Federació Catalana de Patinatge. El cost de la primera part de l'obra (il·luminació, canalització i pista de formigó) ha estat un regal dels constructors Francisco Alsina i César Carbonell. La segona fase, d'un cost de gairebé 35.000 euros, és la realització de l'*skatepark*, que a través de concurs ha fet una empresa del País Basc.

Un total de quinze entitats i clubs esportius d'Argentona van participar els dies 2 i 3 d'abril en la Festa de l'Esport, portant a terme un seguit de demostracions a la plaça Nova. Durant el transcurs de les activitats, l'Ajuntament d'Argentona va inaugurar una pista de skate, situada a la zona poliesportiva del Sant Crist. Es tracta d'una figura de 64 metres quadrats, instal·lada sobre una pista de formigó. En aquesta nova instal·lació, els *skaters* de la vila podran practicar de forma segura els salts.

Els skaters van ser els primers en provar la pista.

Compromesos amb Argentona, la legalitat i el govern democràtic

Entesa per Argentona (L'Entesa)

Lamentem, també, les declaracions fetes pels representants d'alguns grups de l'oposició que, en lloc de condemnar radicalment les actituds i actuacions antidemocràtiques, els comportaments violents, les amenaces i els insults, les han intentat justificar o avalar.

Des de fa tres anys l'Entesa ha defensat, sempre obertament, el projecte de Can Doro i el seu entorn. El considerem positiu per al conjunt de la vila i per a aquesta zona del centre. És totalment legal i legítim, s'ha tramitat amb claredat i transparència i seguint, en tot moment, les exigències dels organismes competents de la Generalitat.

Estem totalment compromesos amb la defensa dels valors democràtics i dels drets humans. En conseqüència, condemnem les actuacions antidemocràtiques (com interrompre un Ple), els comportaments violents, les amenaces i els insults d'aquests darrers dies, per part d'alguns membres de la Plataforma i d'altres grups o persones. Uns comportaments i unes actuacions que, en algun cas, han hagut de patir persones que no formen part de l'equip de govern. La responsabilitat de la situació que s'ha generat aquests dies a Argentona és imputable únicament a la crispació d'alguns membres de la Plataforma i d'aquells que els han donat suport de forma directa o indirecta. Lamentem, també, les declaracions fetes pels representants d'alguns grups de l'oposició que, en lloc de condemnar radicalment les actituds i actuacions antidemocràtiques, els comportaments violents, les amenaces i els insults, les han intentat justificar o avalar. No han sabut estar a l'alçada de la que hauria de ser la seva responsabilitat. Volem donar les gràcies a la gran quantitat de ciutadans i ciutadanes que aquests dies ens mostren el seu suport i la seva solidaritat, i que ens animen a continuar endavant amb la millora de la zona de Can Doro i amb la de tot el poble. Finalment, volem manifestar el nostre suport a l'alcalde, als regidors i regidores de l'Entesa i al conjunt de l'equip de govern. Volem que governin amb fermesa i claredat d'idees com fins ara, prenent decisions quan toca, tot i que a vegades no siguin compartides per tothom. De fet, això és governar: prendre decisions en una línia clara a curt i llarg termini. Per tal de continuar millorant Argentona junts, amb la participació de la majoria de la gent del poble.

Ara que ja no hi és... tornem a parlar de Can Doro

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

Quan la Plataforma parla de diàleg en realitat parla d'imposició. Recuperem de debò les ganes de treballar junts i de dialogar, de veritat, recuperem el respecte i la serenor per fer la política local que tots diem que volem.

Hem passat un temporal de crisi ciutadana amb els diferents posicionaments sobre Can Doro, un temporal marcat per un rerefons i una acusació continuada: MANCA DE DIÀLEG. És difícil negar l'evidència, el diàleg ha sigut impossible. Per què? Perquè hem partit d'una situació molt viciada.

Entre els mesos de gener i maig del 2003 va sorgir la Plataforma en Defensa del Centre Històric, que va iniciar la seva cursa contra el projecte de Can Doro aprovat en el plenari amb 11 vots a favor i 2 abstencions (cap en contra) i es va transformar en una batalla política durant les eleccions municipals del mateix any. El desplegament mediàtic de la Plataforma ha sigut astorador, però després de cinc mesos d'intensa campanya contra l'equip de govern el pes real i democràtic de la Plataforma va quedar reflectit en les passades eleccions municipals, va ser molt petit.

Els resultats de les municipals van certificar el fracàs polític de la Plataforma i el d'aquells partits de l'oposició conservadora que de manera oportunista es van apuntar al carro de Can Doro. Des de la Plataforma reclamen el diàleg que no ha existit, diuen: El problema no radica en el concepte diàleg sinó en l'ús que se'n fa. Si fem servir la paraula diàleg voluntària i reiteradament en un sentit diferent al que designa, s'està fent una manipulació del llenguatge. Aleshores, la paraula s'ha acabat pervertint i ha deixat de ser una eina de comunicació per tornar-se una arma política o ideològica, que serveix per indicar el contrari del que pretesament reclama. En l'escrit n. 9 de la Plataforma, aquesta reclama "iniciar el diàleg immediatament", explica i posa les condicions del pretès diàleg: "no venim a discutir. Atureu el projecte de Can Doro i ens tindreu a la vostra disposició". Està clar!!!, el diàleg és que no es faci el projecte municipal. És a dir, que se'ls doni la raó. Si s'atura el projecte és que hi ha hagut diàleg, si no s'atura és que no n'hi ha hagut. No és difícil veure que això és exactament el contrari del que és el diàleg, que segons el diccionari és un intercanvi d'idees entre dues o més persones, sense que obligatòriament una hagi d'acceptar la posició de l'altra si no l'ha convençuda. Quan la Plataforma parla de diàleg en realitat parla d'imposició. Recuperem de debò les ganes de treballar junts i de dialogar, de veritat, recuperem el respecte i la serenor per fer la política local que tots diem que volem.

Can Doro

Quan es publiqui aquest article, Cal Guardià ja estarà enderrocant, el primer pas cap a la culminació del macroprojecte especulatiu del centre d'Argentona ideat per l'equip de govern de l'Entesa i el PSC ja s'haurà donat.

Ara tots els argentonins podem valorar quin és l'espai d'utilitat pública que estem perdent. El del solar de Can Doro que és de propietat municipal i la resta que ho hagués pogut ser si l'interès de l'actual equip de govern no hagués estat afavorir l'especulació per sobre dels interessos públics. Però aquí no acaba la irresponsabilitat de l'equip de govern, encara s'ha de perdre "La Velcro" i s'ha de culminar l'obra que transformi els dos espais més susceptibles de ser utilitzats com a grans espais d'utilitat pública del centre d'Argentona en blocs de pisos de luxe i aparcaments. I el més greu és que tot això s'hagués pogut fer d'una altra manera.

Quan el problema només era econòmic, des de Convergència i Unió vàrem oferir recolzament a l'equip de govern si tornaven els diners que havien acceptat de Vertix per fer d'intermediaris en la compra dels immobles, els adquirís l'Ajuntament i es refés el projecte pensant en una utilitat pública. No varen acceptar.

Vàrem estar disposats a acceptar el projecte que ells proposen, tot i que no ens agrada, si el presentaven a referèndum i guanyava. Tampoc ho varen acceptar. No ens deixem enganyar quan ens diuen que hi guanyem un casal d'avis, un mercat municipal, uns espais per a entitats i la ràdio municipal, tot això ja ho tenim, només calia remodelar-ho i el cost d'aquesta remodelació no arriba ni de bon tros a les propietats que el municipi ha de donar als promotors. En canvi, a l'espai públic de Cal Guardià haguéssim pogut gaudir d'un casal d'avis digne, una escola bressol, i una biblioteca municipal, amb un entorn enjardinat i creant un espai públic de trobada que dignifiqués l'entrada de l'Ajuntament, per exemple.

El grup municipal de CiU estarà atent, no podem baixar la guàrdia, cal evitar que la irresponsabilitat de l'actual equip de govern municipal continuï tirant endavant la pèrdua d'identitat del nostre poble.

Grup Municipal de Convergència
i Unió (CiU)

El del solar de Can Doro que és de propietat municipal i la resta que ho hagués pogut ser si l'interès de l'actual equip de govern no hagués estat afavorir l'especulació per sobre dels interessos públics. Però aquí no acaba la irresponsabilitat de l'equip de govern, encara s'ha de perdre "La Velcro".

Una vergonya de comunicats

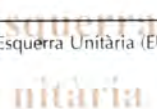
Si en els darrers dies i setmanes dèiem que l'equip de govern és un artista en la manipulació de la informació i els mitjans de comunicació, ens hi reafirmem. Però amb la gravetat afegida que menteixen. Com poden titllar de mentiders, antidemocràtics, irresponsables, d'insultar i no sé quantes coses més, a tothom que no pensi com ells, i que legítimament defensa una altra opció. Això de pensament únic, ens hem de començar a plantejar que, segurament, és el que ens volen imposar. I això, per sort en el nostre país, fa molt de temps que va desaparèixer. Si ja vàrem dir que el Sr. Soy menteix per fer unes declaracions que no recullen la realitat, també hem de dir que és d'irresponsable treure aquests comunicats, en els quals, en lloc d'intentar posar Pau, el que fan és faltar gratuïtament i lleugerament a tothom que no pensa com ells. Antidemocràtics potser ho són ells, l'equip de govern i la seva "claca", que no toleren una altra manera de defensar els interessos d'Argentona. El joc democràtic permet la diversitat d'opinions, el consens, la negociació, la participació, el diàleg... coses que el nostre equip de govern ha negat continuadament. Un no es pot tancar en el "poder de la raó". Quan són tantes les opcions, entitats i la resta de partits de l'Ajuntament que reclamen un altre tarannà, un no es pot tancar i anar contra corrent, té l'obligació i la responsabilitat de, com a mínim, fer un replantejament de la seva actitud. És molt fàcil parar-se en un moment dels fets, el que a un l'interessa, i, en base a uns fets concrets, voler embrutar una actitud que sempre ha sigut respectuosa i buscant el diàleg. (Ningú criticava, excepte el govern, les manifestacions als anys 70. Eren un esclat a tants anys de dictadura i la gent necessitava ser escoltada.) Una altra cosa que volem comentar és que en el Consell d'Administració (portarem proves) no respecten l'opinió dels consellers, prenen acords i porten a terme actuacions que no han sigut aprovades pel consell. A més de recollir en l'acte de la reunió acords que no s'han pres. QUI MENTEIX? Us ho anirem demostrant. No ens mereixem aquesta gent, com a responsables del nostre futur.

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

Si ja vàrem dir que el Sr. Soy menteix per fer unes declaracions que no recullen la realitat, també hem de dir que és d'irresponsable treure aquests comunicats, en els quals, en lloc d'intentar posar Pau, el que fan és faltar gratuïtament i lleugerament a tothom que no pensa com ells.

Ens han trencat el poble: físicament i socialment

Grup Municipal Esquerra Unitària (EU)

Mentrestant, han trencat físicament i socialment el poble. No només han enderrocat un patrimoni i un paisatge irrecuperables, sinó que s'han carregat la xarxa de relacions humanes. Només ells en són responsables.

Si volien passar a la història, ja ho han aconseguit. Hi passaran en la seva part més lletja i abominable. Per sempre més seran "aquells que van trinxar el centre històric" i que ho van fer contra la protesta de tot un poble, emparant-se en unes suposades legalitat de tràmit i legitimació d'urnes. No hem d'oblidar que el que és legal no ho decideix qui ho fa, ho decidiran els jutges que han acceptat els diversos plets endegats contra el projecte. Les sentències ja arribaran, sempre serà tard, però arribaran. La sentència de les urnes també arribarà.

Mentrestant, han trencat físicament i socialment el poble. No només han enderrocat un patrimoni i un paisatge irrecuperables, sinó que s'han carregat la xarxa de relacions humanes. Només ells en són responsables. La seva actuació ha estat la d'una elit endogàmica, amb ostentació de poder i deliris de grandesa, arrogant, que criminalitza i sotmet agressivament la dissidència, en base a un concepte pervers del diàleg.

Després d'això, la fractura social dels anys 70 quedarà com una anècdota. Els n'havíem avisat i no es pensin pas que ho oblidarem fàcilment.

Ara ploreu uns i no només per les pedres, com simplifica una lirona. Ploreu perquè un *lobby* s'ha carregat la tolerància, la concòrdia i la convivència entre les persones mentre esventrava Cal Guardiola. Ho ha fet egocèntricament, sense valorar altra cosa que els seus interessos i els de les "seves persones". Quan prenguin consciència de l'esvoranc social que han obert amb els seus actes, ploraran ells. Per aquell "no ens costarà ni un duro" del principi, es pagarà un preu molt alt: han qüestionat la capacitat de govern de l'esquerra en base a la mala gestió d'uns que es pretenen d'esquerres.

El que hi pugui haver de bo en la seva gestió s'ha cobert de pols, de runa i de ferum. S'han dinamitat ells mateixos. Ho saben, i tant que ho saben! I si encara no, en dos anys ho sabran.

Ampolla mig plena, ampolla mig buida

Grup Municipal Agrupació Argentona (Agr.Ar.)

Totes les obres que s'han fet o s'estan fent acaben incrementant-se sobre el pressupost, entre el 17% i el 20% sobre el pressupost de licitació; en totes hi ha canvis a la memòria i sempre afavorint el contractista.

Creiem que és el moment d'analitzar el treball fet per tots els regidors de l'equip de govern, sempre sota el punt de vista d'Agrupació Argentona.

El regidor d'Obres Públiques. Gestió nefasta: totes les obres que s'han fet o s'estan fent acaben incrementant-se sobre el pressupost, entre el 17% i el 20% sobre el pressupost de licitació; en totes hi ha canvis a la memòria i sempre afavorint el contractista; en cap obra s'han comptat les obres de serveis, subministraments o equipaments; totes s'acaben més enllà del temps que figura al contracte sense que hi hagi penalització; etc.

El regidor de Serveis. Gestió nefasta: només cal veure l'estat dels carrers, la il·luminació obsoleta, voreres, jardins i serveis de clavegueres, tema sobre el qual, l'any 2004, el senyor regidor, a una pregunta meva en el ple, em va contestar que encara era aviat per tenir una empresa que s'encarregués seriosament del servei de clavegueres (inaudit).

La regidora d'Urbanisme. Gestió nefasta: mirin com tenen les urbanitzacions, només s'han fet modificacions puntuals del Pla general, ja que en sis anys no ha estat capaç d'altra cosa, i a més rectificacions que, com en el cas de Can Doro, només beneficien la promotora, que a més no és del poble.

El regidor d'Activitats Econòmiques. Gestió poc eficaç i sorprenent: mai ha estat clar on acaba l'acció del regidor i on comença la de l'associació de comerciants, per què es pensa sempre únicament en els comerços associats i no en tots?, les aportacions de la Generalitat, Diputació i Ajuntament són només per als associats de la Unió de Botiguers o per a tot el comerç d'Argentona? El mercat d'Argentona es troba en una situació d'abandonament. Però el més sorprenent és que quan es dona algun lloc de treball a l'Ajuntament, mai ha estat seleccionat pel SEMPRE, que només es dedica a col·locar ciutadans a fora de l'Ajuntament.

Per la manca d'espai, continuarem en el proper número.

Cansada del trajecte diari Argentona-Barcelona-Argentona, Glòria Janer va decidir posar-se pel seu compte després d'una llarga etapa de formació i de treballar per a conegudes marques de bany i llenceria. L'afició a la moda li ve de molt petita quan, amb sis o set anys, la seva àvia la va portar a cosir amb una modista del carrer Biada de Mataró. Allà va aprendre l'abecé de la moda, i als 14 anys va anar a l'Acadèmia Júlia, també a Mataró, on va examinar-se del sistema Amador amb matrícula d'honor. De Mataró va fer el salt a Barcelona, on es va formar a l'escola IDEP i a l'estudi de Pere Prat Torrent, un dels especialistes d'aquest sector, on posteriorment va treballar. Durant aquesta etapa va treballar per a marques com Andrés Sardà, Risk, University, TCN, Choff, Guillermina Baeza, Lola Escobar, Woldford, Antonio Miró, Women'Secret, Armand Basi i Victorio & Lucchino, entre d'altres. La seva experiència és molt àmplia i va des de fer patrons i seleccionar teixits i fornitures a fer dissenys. Després de tots aquests anys de formació i treball amb diferents empreses, Janer va decidir posar-se pel seu compte a Argentona, el seu municipi. "Una cosa és treballar en un equip d'una gran marca i l'altra és que et considerin una dissenyadora", explica Janer.

Taller-Botiga. El negoci de Janer està al carrer Barcelona des del mes d'abril del 2004. Les peces estan exposades en els laterals del negoci de forma molt accessible i al fons hi ha el mostrador. Darrere, ocultat per un plafó, es troba el taller. Màquines de cosir, de dues agulles, repuntadores i d'overloc són les protagonistes d'aquest espai juntament amb els teixits, els patrons, les fornitures i una gran taula. Janer explica que "davant d'un teixit em ve la inspiració per fer els meus dissenys". Entre els grans dissenyadors que admira Janer es troben Jean Paul Gaultier, Issey Miyake per les seves estructures i John Galliano per les barreges i els colors.

La botiga de Janer es troba al carrer Barcelona.

Made in Argentona

Posar-se pel seu compte ha estat difícil perquè, segons Janer, "has d'aconseguir proveïdors que et serveixin poques quantitats, començar a fer la clientela, fer conèixer la marca...". De totes maneres, el balanç del primer any és positiu.

Barcelona Fashion Week. Precisament per fer conèixer la marca Glòria Janer, la dissenyadora argentonina va presentar una col·lecció de moda a la Barcelona Fashion Week del mes de febrer passat. No era la primera vegada que estava en el *back stage* d'una desfilada, ja que en altres ocasions havia treballat a la disposició d'altres dissenyadors per a la presentació de les seves col·leccions a les passarel·les de Gaudí i Cibeles, però sí que era la primera amb una col·lecció pròpia. "Vaig presentar 56 peces de roba interior femenina i també alguna cosa de masculina; va anar molt bé perquè et dones a conèixer i fas contactes per a

futurs negocis." Les peces de la marca argentonina de roba interior estan fetes amb textures transparents, suggeridores, i amb patrons molt afavoridors. "Tinc dos tipus de clientela, la jove que vol tangles i sostenidors sense masses fornitures, bàsicament còmodes, i la dona adulta que ve en busca de conjunts més sofisticats", explica Janer. En aquests moments, l'aparador de la dissenyadora argentonina acull la temporada estiu 2005 de moda de bany. La tendència són peces molt petites, sostenidors en cortina, colors vius i també alguna *culotte*. A banda dels biquinis i banyadors per anar a la platja, Janer també té una àmplia gamma de banyadors de competició. El fet que ella competís durant molts anys amb el Centre Natació Mataró fa que conegui les necessitats dels aficionats a la natació, així com les peces de roba per a les competicions de balls de saló, una altra de les seves aficions.

L'argentonina Glòria Janer va presentar una col·lecció de moda íntima a la darrera edició de la Barcelona Fashion Week.

Amb botiga i taller propi a la vila des de fa un any, els seus dissenys de roba interior van dirigits a dones de totes les edats que busquin qualitat i dissenys exclusius per sentir-se atractives. La marca Glòria Janer, en busca del seu lloc al mercat, també fa banyadors de competició per a tots els públics i peces de bany de temporada. Actualment ha presentat la col·lecció per a l'estiu 2005.

COSES DE LA VILA

Boscós vigilats

Tots els partits polítics amb representació a l'Ajuntament van aprovar una proposta per buscar i propiciar un acord de col·laboració entre el Parc de la Serralada Litoral, entitats conservacionistes, la Diputació de Barcelona, Medi Ambient i l'Ajuntament, al qual se li afegeix la Societat de Caçadors, per tal de millorar la seguretat i la vigilància als boscos d'Argenton. La moció es va aprovar per unanimitat després d'ampliar la petició d'Agrupació d'Argenton, que només preveia un acord a dues bandes, entre agents locals i la Societat de Caçadors.

Netejar el sotabosc

La Font Picant s'inclou dins del Pla tècnic de millora de boscos, un projecte engegat per l'Ajuntament d'Argenton que pretén optimitzar la qualitat de la massa forestal. Per aconseguir-ho cal tallar alguns matolls i arbres que fan competència a altres espècies i són grans aliats dels possibles incendis. Per aquest motiu, a partir del març i fins al mes de setembre hi haurà fustes i troncs pels voltants de la Font Picant. Aquesta neteja del bosc la duen a terme els alumnes del taller ocupacional de jardineria i forestal organitzat pel Servei Municipal de Promoció Econòmica.

Argenton vota Sí

Els argentonins van donar el vist-i-plau a la Constitució Europea durant la jornada electoral del 20 de febrer. El 61% dels votants van dir sí a la carta magna, mentre que el 31% es van decantar pel no i el 7% van votar en blanc. Aquestes eleccions van estar marcades per l'elevat índex d'abstenció tant a Catalunya com a la vila, que va arribar al 59%. Dels 8.470 argentonins que estaven cridats a les urnes, només hi van anar 3.469, el 40% de l'electorat.

Els resultats del referèndum a Argenton van diferir una mica dels obtinguts a Catalunya, on el sí es va endur el 64% dels vots i el no el 28%. L'abstenció, però, ha estat igual al conjunt de Catalunya que a Argenton, amb un 59%. A la resta de l'Estat espanyol, el 78% de la població va dir sí, mentre que el 17% es va decantar pel no.

Argenton nevada

El 28 de febrer, Argenton es va aixecar enfarinada per una nevada. El gruix de neu que es va acumular va ser d'entre sis i deu centímetres, però no va arribar a quallar al paviment, motiu pel qual no es van registrar problemes de trànsit ni al centre de la vila ni a les urbanitzacions. L'entrada a les escoles i a l'Institut es va efectuar amb tota normalitat, segons va informar la Policia Local.

Curs de Monitors

El Curs de Monitors, organitzat per la Regidoria de Joventut de l'Ajuntament d'Argenton, va cobrir el total de 25 places ofertes. Durant les vacances de Setmana Santa, un grup de joves van fer les classes per obtenir la titulació de la Generalitat de Catalunya per treballar com a monitor en tot tipus d'activitats de lleure.

Educació emocional

El Casal de Joves d'Argenton ha organitzat un conjunt de xerrades sota el títol "Els adolescents: comprendre'ls i orientar-los". Es tracta d'una activitat gratuïta dirigida a pares i mares. Les sessions, els dies 2, 16 i 30 d'abril i el 14 de maig, van a càrrec de la psicòloga i entrenadora emocional Mireia Cabero.

Perfils

L'exposició "Elogi del Perfil", de Lluís Ochandorena, és un conjunt de fotografies del perfil de diverses persones. La mostra es va poder veure al Museu del Càntir del 12 al 28 de març. La proposta va arribar a través de l'objectiu d'Ochandorena, que domina a la perfecció la tècnica de la fotografia i que presenta una sèrie curiosa de retrats de perfils que es troben. Més de 600 persones van visitar la mostra.

COSES DE LA VILA

La Pedrera de la Feu

El Diari Oficial de la Generalitat ha publicat un decret que obliga a l'empresa extractiva de la Pedrera de la Feu a actualitzar la llicència d'activitats. El decret també obliga a l'empresa a presentar en sis mesos un projecte per restaurar la zona. Per tant, l'activitat a la Feu podrà continuar però d'una manera molt més restrictiva. El decret és fruit del compromís que el Conseller de la Generalitat, Salvador Milà va adquirir amb la Coordinadora d'Entitats i Partits Polítics en defensa de la Feu. La Coordinadora lluita perquè l'any 2009 finalitzi l'activitat extractiva a la Feu que funciona des del 1974.

Exposició sobre l'alcohol

"Oh! Alcohol" és una mostra informativa que acosta i analitza de manera planera i sense judicis aquesta substància. L'exposició, a base de plafons, la va organitzar el Punt d'Informació Juvenil d'Argentona i va ser creada per la Generalitat de Catalunya. L'exposició, a l'edifici de la Velcro, es va poder visitar fins al 28 de març. L'objectiu és que els joves estiguin ben informats de tot el que comporta l'alcohol.

Dia de la Dona

La Regidoria de Benestar Social i Igualtat donarà el suport necessari per crear una Associació de Dones d'Argentona. Així ho van anunciar la regidora Montse Brugal i la tècnica Mercè Pérez, en el Dia Internacional de la Dona. La diada del 8 de març va servir per reivindicar els drets de la dona i continuar treballant per la igualtat entre homes i dones també en l'àmbit local. L'associació de dones, doncs, servirà precisament per això, per fomentar i

difondre activitats on la dona sigui la protagonista. La Regidoria de Benestar Social compta amb altres eines com l'Assessoria Jurídica i el PADI, un punt d'informació i assessorament per a les dones del municipi.

Setmana de la Música

L'Aula de Música i els Amics de la Música d'Argentona van organitzar al mes de març la Setmana Musical. L'objectiu de la programació, un any més, és que els alumnes d'aula s'enfrontin al públic. Les cinc audicions, que es van celebrar al Saló de Pedra, van ser variades, des dels alumnes més petits fins als solistes o les dues orquestres dels Amics de la Música, la infantil i la juvenil.

Cap a Benicàssim

El Futbol Club Argentona va escollir la localitat de Benicàssim per marxar amb els alevins, els cadets i el femení per Setmana Santa. La resta dels equips del club van aprofitar els dies de vacances per descansar. L'objectiu de l'estada era, d'una banda, desfer-se dels maldecaps i, de l'altra, que els jugadors participessin en una sèrie de partits del 25 al 27 de març. Fa 15 anys que el club organitza aquest tipus d'estada i els destins han estat diversos: Holanda, Dinamarca, França, Sant Sebastià, Santander i Oviedo, entre d'altres.

Els adolescents

L'Associació de Pares i Mares de l'Institut d'Argentona va organitzar una xerrada el 2 de març a càrrec de Jaume Funes. El ponent és psicòleg especialista en adolescents i adjunt per la defensa dels drets dels infants al Síndic de Greuges de Catalunya. La xerrada, amb el títol "Educar els adolescents a casa i a

l'escola", va arrencar rialles entre el públic, que es va veure identificat en moltes de les situacions plantejades. Una de les conclusions de la jornada va ser que l'educació dels fills ha de ser una responsabilitat de tots els adults que envolten els joves: tant pares i familiars, com professors i equip docent, però també persones d'altres àmbits de la societat.

Plata al Japó

L'atleta argentoní José Ríos va guanyar la medalla de plata a la marató de Lago Biwa, al Japó. Una marató que, valorada en fred, cataloga de positiva tot i que Ríos va tenir dificultats amb el fort vent, sobretot en el darrer tram. El temps aconseguit per Ríos, 2 hores, 9 minuts i 3 segons, li han donat el passí per als Mundials d'Atletisme de Helsinki.

Calendari d'Estudis

Cinc estudiants de l'Escola Universitària del Maresme, una d'elles l'argentonina Míriam Muñoz, han posat nues en un calendari per finançar-se el viatge de fi de carrera. El calendari de les noies, que fan 3r de la diplomatura d'empresarial, va tenir molta acceptació i es va vendre ràpidament.

CALENDARI 2005

FI DE CURS 2002 - 2005

Premi Manuel de Pedrolo

En ple mes d'abril, quan els escriptors i les editorials treballen de valent per promocionar les seves novel·les i quan les llibreries fan el seu particular agost, l'argentoní Joan Antoni Fernàndez publica *Esencia divina*, la seva quarta novel·la. L'editorial Espiral Ciencia Ficción és l'encarregada de publicar aquest volum, que és la suma de les novel·les curtes *Esencia divina*, *Alas de mariposa* i del relat *El que responde*, obres totes elles amb un alè d'esperança posat en el futur. Igual que en els seus tres primers llibres, *Reflejo en el agua*, *Vacío imperfecto* i *Policia sideral*, es tracta de literatura de ciència-ficció que a causa de la poca distribució i promoció només arriba a un públic determinat, concretament als fans d'aquest gènere. Les tirades que es fan són curtes, d'entre 500 i 1.000 exemplars, i es venen en llibreries especialitzades. Fernàndez s'ha fet un nom en aquest gènere, perquè segons ell "he anat insistint molt i treballant perquè el meu nom sigui reconegut". En aquest sentit, Fernàndez té un seguit de fidels lectors dins del *fandom*, que és com s'anomena el món dels afeccionats a la ciència-ficció i la literatura fantàstica. Un públic que tot i anar creixent són "pocs però molt fidels", explica Fernàndez. De totes maneres, l'escriptor de la vila s'indigna en veure que per aquestes dates "escriptors de veritat no puguin publicar i que persones famoses vinguin molts llibres pel sol fet de ser conegudes".

La trajectòria. L'afició a escriure li va arribar de ben petit, quan amb només 12 anys va guanyar un premi a l'Escola Balmes de Mataró. Per aquells temps, va quedar fascinat amb la literatura de Juli Verne i més tard per altres autors del gènere com Philip K. Dick, Stanislaw Lem, Isaac Asimov, Philip José Farmer, Jack Vance, Ray Bradbury o H.G. Wells. De totes maneres, Fernàndez es confessa

L'argentoní J. A. Fernàndez és un escriptor reconegut en ciència-ficció.

un lector incansable que llegeix tot tipus de novel·les, relats, biografies... Durant la seva trajectòria, que sempre ha combinat amb la seva feina a Caixa Laietana, ha guanyat diversos premis com el de la UPC i ara el VIII Premi de Narrativa de Ciència-ficció Manuel de Pedrolo. El guardó es va entregar durant el transcurs de la Novena Trobada de Ciència-ficció, organitzada per l'Ajuntament de Mataró, i que es va celebrar a principis de març. El relat guanyador, amb el títol *Això és el paradís?*, narra la història d'un home que pateix una malaltia i demana que el congelin amb l'objectiu de curar-se en un futur. Durant la seva criogenització i per diversos motius anirà despertant en societats futures que el sorprendran. Un relat irònic i amb un missatge crític de rerefons que va captivar els membres del jurat, presidit per Miquel Barceló. Un

altre dels punts forts del relat és la seva part de "versemblança", ja que segons l'autor "és molt important que la història es basi en algun element científic amb certa solvència a l'actualitat tot i que després tu l'exageris". El guardó, a banda del premi en efectiu, consisteix en la publicació del conte dins d'un llibre que es posarà a la venda en la propera edició de la Trobada de Mataró. Fernàndez explica que "fa tres anys vaig guanyar un accèssit i ara estic molt satisfet, ja que és un premi de gran nivell dins dels certàmens literaris en llengua catalana".

Publicar en grans editorials és molt difícil, però Fernàndez no ho descarta i en el futur té la intenció de presentar-se al premi literari Minotauro de l'editorial Planeta. Un premi que el catapultaria a l'*star system* dels escriptors.

L'argentoní Joan Antoni Fernàndez és el guanyador del VIII Premi de Narrativa de Ciència-ficció Manuel de Pedrolo. El relat guanyador, *Això és el paradís?*, narra la història d'un home criogenitzat que viurà en diferents societats del futur. Durant la seva trajectòria literària, Fernàndez ha publicat diversos llibres, ha participat en diverses antologies i col·labora en revistes literàries. Actualment ha publicat *Esencia Divina* amb l'editorial Espiral CF.

El Club de Radiocontrol d'Argentona, format per aficionats als cotxes teledirigits, vol aconseguir un circuit a l'aire lliure a la vila. Aquesta entitat, que va néixer fa dos anys, tenia una pista interior a l'antiga fàbrica Velcro on els aficionats practicaven i comentaven les darreres novetats d'aquest *hobby*. En aquests moments està en desús, però l'afició continua viva al municipi, on un dels membres de l'entitat, Xavier Rojo, participa professionalment en campionats estatals.

Club de Radiocontrol

El Club de Radiocontrol d'Argentona va néixer fa dos anys i els seus membres, amb la col·laboració de l'Ajuntament, van instal·lar una pista per a cotxes teledirigits a l'antiga fàbrica Velcro. Allà es reunien tots els aficionats per fer curses, entrenaments i comentar les novetats d'aquesta afició. Un dels impulsors de la iniciativa i professional del sector, Xavier Rojo, recorda que "alguns joves del Casal, al veure les curses i el que fèiem, s'hi van apuntar, però tot es va refredar quan es va tancar la sala pels incidents de la passada primavera amb el conserge". En reobrir-se el Casal de Joves, al cap de tres setmanes, els membres del Club de Radiocontrol tenien la vista posada en un altre objectiu. En comptes d'una pista *indoor*, que segons Rojo "és molt complicat, és per un públic molt selecte", l'objectiu de l'associació és aconseguir una pista d'asfalt a l'aire lliure. Per aconseguir-ho van recaptar 500 firmes que van presentar al consistori. Ells van proposar la zona esportiva del Sant Crist, just al davant del nou poliesportiu on ara hi ha la pista de *skate*. Rojo explica que "aquesta pista seria un reclam per a Argentona i vindria gent de tota la comarca perquè els cotxes teledirigits, siguin de benzina o elèctrics, mouen molta gent dels municipis veïns". En aquesta pista d'asfalt podrien córrer tant cotxes elèctrics com de benzina;

aquests últims són sorollosos i per aquest motiu l'Ajuntament pensava en un altre indret: els terrenys situats a prop de la ITV. Allà, un particular té una pista en desús, però els membres de l'Associació no han pogut arribar a un acord amb el propietari per activar l'ús d'aquesta instal·lació. En aquest sentit, la regidora de Joventut de l'Ajuntament, Cristina Navarro, explica que "la veritat és que el tema es va refredar molt quan vam confirmar que el terreny a prop de la ITV era d'un particular de Mataró; ara volem reactivar-ho i reunir-nos amb els membres del Club de Radiocontrol per trobar entre tots un nou emplaçament".

Materials. El tipus de vehicles que tenen més èxit entre els argentonins són els minizeta, que estan fets a escala 1/16, és a dir, setze vegades més petits que els reals. Per la seva mida només poden ser elèctrics, són molt ràpids i tenen un cost aproximat de 150 euros. Els cotxes d'escala 1/18 també van funcionar molt a la vila, segons Rojo "són petits, ràpids i surten més econòmics, tenen molta tirada". Els cotxes teledirigits poden ser elèctrics o de benzina. Varien de mida segons l'escala en què estan construïts i poden circular sobre asfalt o sobre sorra. Els elèctrics, amb tracció a les quatre rodes, són silenciosos i es poden fer en escales molt petites, tot i que la mida reina és

l'1/10. Les principals parts són el motor, el variador, el servo i el receptor perquè els conductors els controlin des d'una emissora a uns 50 o 60 metres. En canvi, els de benzina, sorollosos per norma general, no poden construir-se en mides molt petites perquè aleshores no hi ha prou espai per al dipòsit, el motor de benzina, el servo de direcció i el servo per accelerar o frenar. Per dirigir algun d'aquests vehicles, només cal tenir afició, però ajuda ser "manetes" en la part mecànica, de poliment i tenir tot el material a punt.

Professionals. Xavier Rojo, amb un negoci a la vila on importa tot el material elèctric d'una de les marques líder del sector, *CS Electronic*, participa en campionats estatals de la categoria Stock. Rojo explica que "la categoria stock es va crear fa un any, on tothom competeix amb els mateixos motors i d'aquesta manera es valora la posada a punt del cotxe i s'evita premiar que algú pugui tenir més material que un altre". En la categoria Stock, Rojo és campió de Catalunya 2004 i al febrer va participar en una de les proves puntuables per al campionat d'Espanya, on va quedar sisè. D'altra banda, hi ha la categoria Pro o Modificada, on els pilots poden canviar els materials per guanyar en velocitat.

Lluís S. Morgan

Ca l'Altafulla

Al coll que es forma entre la brolla de l'Abril i el turó d'Aquènça, fregant el terme d'Òrrius, s'origina la capçalera de la riera de Clarà, i allà dalt hi trobarem la masia Altafulla presidint, com d'alt d'una talaia, aquesta capçalera.

Ca l'Altafulla devia construir-se a finals del 1600, així ho deixa entreveure un gravat en una llinda, però segurament substituïa una altra construcció més antiga, ja que consta en els fogatges del 1500 i, segons els historiadors, ja formava part de les propietats del Priorat de Sant Pere de Clarà allà pel segle XIII. La casa, de quatre cossos, ha sigut molt transformada, però encara conserva el portal dovellat i alguna finestra amb llinda, brancals i ampit de pedra. Voltada d'arbreda, els camps ja no es cultiven, han passat a ser lloc d'aparcament i de lleure, i una bonica piscina

ha substituït l'antic safareig, i és que aquesta gran masia, ara segona residència, ha servit també com a casa de colònies.

De la gent que habitava ca l'Altafulla i les altres masies argentonines d'aquest tros de veïnat de Clarà proper al terme d'Òrrius es deia, i es diu encara, que són vius a Argentona i morts a Òrrius. Això és fàcil d'explicar, estan en terme municipal argentoní i en terme eclesiàstic de Sant Andreu d'Òrrius. Així de clar! Però en la meua llunyana joventut, un vellet habitant d'una d'aquelles masies, el nom de la qual no ve a tomb, em va explicar la següent història:

Heus ací que una vegada, i per aquelles contrades, una persona va tenir un greu accident i la seva vida anava apagant-se de mica en mica. A corre-cuita van anar a avisar el rector d'Argentona, a qui

corresponia prestar-li els últims socors espirituals, però aquest no arribava, la distància era massa llarga. Avisat el rector d'Òrrius, allà a tocar, aquest va assistir els últims moments d'aquella persona, i un cop finada va voler fer-li l'enterrament. Va entrar en polèmica amb el rector d'Argentona, que si jo, que si tu, que si nosaltres, que si vosaltres; i després de llargues discussions es varen posar d'acord: els morts a Òrrius! No sé d'on va treure aquell avi aquesta història, potser va ser pura imaginació d'aquell vellet, assegut en el seu escó davant de la llar de foc en una llarga vesprada d'un dia de rigorós hivern, i en aquells temps en què les explicacions més senzilles es sublimaven passant de boca en boca, d'avis a néts fins esdevenir llegendes espúries que feien de bo escoltar.

La imatge és de l'any 1932 i realitzada per Josep de Cabanyes.

L'argentonina Anna Casabella, amb només 16 anys, és una de les esportistes amb més projecció de la vila. Des de ben petita va començar a fer *taekwondo* al Gimnàs d'Argentona, on es va formar i va aconseguir ser campiona de Catalunya en diverses ocasions. L'any passat, com a cadet, es va proclamar campiona d'Espanya i ara s'entrena de dilluns a dissabte per ser la primera d'Europa. La seva germana petita, la Cristina Casabella, li segueix els moviments i s'ha proclamat campiona de Catalunya per primera vegada.

Anna i Cristina Casabella

Els orígens del *taekwondo* es troben a Corea, on un grup d'experts en arts marcial es van reunir per unificar diversos estils en un que combinés l'ús de les mans i els peus: el *Taekwondo*. Aquesta art marcial, una de les més reconegudes actualment, utilitza combinacions de puntades de peu, cops i llançaments amb l'objectiu d'apagar l'atac de l'oponent. Els graus de coneixement del *Taekwondo* es divideixen en graus de cinturons de colors i en graus de cinturó negre. Actualment, l'argentonina Anna Casabella té el cinturó negre, però com tothom va començar amb el blanc, símbol de puresa i innocència. En el seu cas va iniciar-se en el *Taekwondo* de ben petita, amb només cinc anys va assistir al Gimnàs d'Argentona. Allà s'ha format durant molts anys i ha aconseguit una progressió ascendent amb el triomf en diversos campionats de Catalunya. El títol més important que ha aconseguit és el de campiona d'Espanya, l'any 2004 a Avilés (Astúries). L'Anna, que es posa molt nerviosa abans dels combats, explica que "la final va ser molt difícil, perquè a més va ser contra una amiga meva, l'Anna Orozco". El seu entrenador ha estat durant molts anys Paco de la Rosa amb el suport de Francesc Pannon. De la Rosa explica que "l'Anna té un potencial físic molt bo i una de les seves millors qualitats és la constància". Com a punts

al seu favor, l'entrenador explica que "té molta agilitat i elasticitat per fer els cops de peu i pot solucionar amb facilitat els combats". En l'altra cara de la moneda, els nervis i una mica d'inseguretat en si mateixa són els punts debils d'aquesta campiona. A l'Anna li agrada fer "els cops de peu al cap, les dolljo, que punten més, i les mondolljo que és una volta sobre mi mateixa i després puntada de peu".

Entrenaments diaris. Fa un parell d'anys, l'Anna va deixar el centre d'entrenament argentoní perquè no tenia companys ni companyes de la seva edat i qualitat per poder entrenar-se i millorar-se cada dia. Aleshores, seguint els consells del seu entrenador, s'entrena de dilluns a divendres al gimnàs Calzada de Mataró i al Sant Cristòfol de Premià de Mar, on té com a entrenador Toni Avellaneda. El dissabte s'entrena al Centre d'Alt Rendiment de Catalunya (CAR). Són sis dies a la setmana, uns entrenaments i competicions que combina amb els estudis de 4t d'ESO a l'Institut d'Argentona. Els pares de l'Anna, en Quim Casabella i la Juani Sánchez, expliquen que "el primer són els estudis i després el *taekwondo*, a ella no li agrada massa estudiar però té molta força de voluntat". De la Rosa, l'entrenador que ha format les germanes Casabella, des-

taca "la importància del suport dels pares que donen seguretat a les seves filles als campionats i suport en el dia a dia". El futur esportiu de l'Anna Casabella és, segons els seus entrenadors, molt prometedor i ara s'ha de fer un lloc en la selecció espanyola. Les Olimpíades Pequín 2008 és una fita encara molt llunyana i, com explica l'Anna, "abans he de guanyar un europeu, anar als mundials i aconseguir ser de les millors, però de totes maneres encara no m'ho plantejo".

La benjamina. La Cristina Casabella, de 12 anys, segueix els passos de la seva germana gran. El 6 de març passat va proclamar-se campiona de Catalunya infantil en les proves que es van realitzar al poliesportiu de la Mar Bella de Barcelona. La petita de la família va aconseguir l'or després de tres combats de dos assalts on va fer un KO final. Aquest és el primer títol de la Cristina, que combina els estudis a l'IES Argentona amb els entrenaments de *taekwondo* i les classes de música. "Ara estic molt contenta perquè fins ara les competicions no m'havien anat bé", explica la Cristina, que s'ho passa molt bé al Gimnàs d'Argentona on s'entrena amb nois i noies de la seva edat. Anna i Cristina Casabella, dues joves promeses de l'esport argentoní.

finques

Gil Parés
corredor d'assegurances

Disposem de la més extensa
selecció d'immobles en venda
a la zona d'Argentona

Tel. 93 797 10 13

C/ Gran, 52 (davant l'Ajuntament)

Visiti la nostra web:

www.gilpares.com

**CAN
VALLS**

CANSALADERIA
CARNISSERIA
XARCUTERIA
FRUITERIA

C/ Gran 39

Tel/Fax: 93 797 02 07

08310 ARGENTONA

AUTOSERVEI BRESCA

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

I PA CALENT CADA 2 HORES

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DIVENDRES:

Matí de 8'00 a 13'30 h

Tarda de 17'00 a 20'30 h

DISSABTE:

Matí de 8'00 a 14'00 h

Tarda de 17'30 a 20'30 h

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA
Tel. 93 797 05 03 - Fax 93 756 06 49

A Bresca hi trobarà els articles **CO aliment** a preus
molt i molt baixos tot l'any, com per exemple:

ÀMPLIES OFERTES 3 X 2

Número 1 en Assegurances d'Automòbil

COTXE-MODEL	PÒLISSA 7 (Tercers+Incendi+lluna)	T.R. FRANQ. € 450	TOT RISC
Opel Corsa 1.2	€ 142.09	€ 208.80	€ 262.37
Citroën Xsara 1.6 I	€ 163.94	€ 260.84	€ 345.86
Seat León 1.8 Signa	€ 184.72	€ 282.46	€ 366.73
Renault Megane 1.6	€ 160.68	€ 245.86	€ 317.98

TAMBÉ FINANCEM LA COMPRA DEL SEU VEHICLE AMB LA MILLOR OFERTA: Quota per 6.010 euros: 100,79 € al mes.

Vol estalviar diners en l'assegurança del seu cotxe?

VINGUI AL CLUB SERVEIS EXCLUSIUS PER A VOSTÉ I PER AL SEU VEHICLE

Exemple per a conductors més grans de 30 anys i amb 10 anys d'antigüetat del carnet de conduir, amb pagament semestral. Tarifes calculades a partir de 6 anys d'historial sense sinistralitat.
2% de descompte en la prima si opta pel pagament anual. Tel. 93.756.07.62.

Oficines a prop seu:
DELEGACIÓ A ARGENTONA
C/ Joan XXIII, 7, baixos - 08310 ARGENTONA
Tel. 93 756 07 62
JOAN VIDAL GARCIA AGENT D'ASSEGURANCES
Núm. registre 2659

CENTRE DE FISIOTERAPIA TERMAN

Carrer Gran, 27 - 08310 Argentona
Tel. 93 797 04 38
cf-terman@hotmail.com

Visites concertades Tractaments personalitzats

Afectacions articulars
Afectacions musculars
Cervicàlgies
Dorsàlgies
Electroteràpia
Embenats:
Preventius
Terapèutics
Higiene corporal
Lumbàlgies
Massatge relaxant
Massatge terapèutic
Rearmonitzacions articulars
Stretching (estiraments)
Tècniques de punció seca
Tècniques propioceptives
Ultrasò

Finques Eduard
Assessoria Immobiliària

PROMOCIONS
COMPRA-VENDA
GESTIÓ IMMOBILIÀRIA
LLOGUERS
HIPOTEQUES

Carreras Candi, 9 - 08310 ARGENTONA - Tel. 93 797 23 72
finqueseduard@finqueseduard.com - www.finqueseduard.com

Tot per l'aigua

INSTAL·LADORS

**Un nou concepte
d'instal·lacions!**

Plaça Nova, 6
08310 ARGENTONA

Tel. 93 797 03 57
Fax 93 797 04 67

SPMSYSTEMS@telefonica.net
www.mar-esme.com/spm

Horari: de dilluns a divendres, 8 a 1 matí - 3 a 6 tarda

La meritació de l'IVA en les certificacions de la construcció

PREGUNTA: Som una mitjana constructora que en el tràfic comercial amb els nostres clients ens trobem molt sovint amb el fet que aquests ens paguen les certificacions d'obra a noranta dies, el que provoca que el tancament fiscal del trimestre no coincideixi amb el cobrament de la certificació, veient-nos aleshores obligats a pagar un IVA que encara no havem cobrat amb el consegüent perjudici financer que ens suposa, atès l'elevat import de las quantitats a ingressar. Què podem fer per millorar aquesta situació en el supòsit que sigui possible millorar-la?

Joan Carles Codina
Soci Director

La qüestió clau per resoldre el problema que ens exposen rau en determinar el moment en que es produeix la meritació de l'IVA en les certificacions d'obra. Per meritació s'haurà d'entendre –amb paraules de la Sisena Directiva del Consell de la CEE, 77/388, de 17 de maig– aquell moment en el que s'acompleixen les condicions legals precises per a l'exigibilitat del tribut.

La Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, disposa en el seu article 75.1.1r que la meritació de l'IVA es produeix, quan es tracti d'execucions d'obra amb aportació de materials, en el moment que aquests últims es posin a disposició del propietari de l'obra. I el precepte 2n bis de l'apartat primer del mateix article estableix que quan es tracti d'execucions d'obra, amb o sense aportació de materials, les destinatàries de les quals siguin Administracions Públiques, la meritació de l'IVA es produirà en el moment de la seva recepció, conforme el que disposa l'article 147 del Text Refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, aprovat pel Real Decret Legislatiu 2/2000, de 16 de juny.

Del que estableix la llei podem concloure que la meritació de l'IVA en els supòsits d'execució d'obres es produeix en el moment del lliurament de l'obra, especificant la legislació que en els supòsits d'obres públiques la meritació es produirà en el moment de la recepció de l'obra. Nogensmenys, queda per resoldre si amb la certificació de l'obra estem o no fent lliurament del be, això és, si la mera expedició de la certificació d'obra implica *per se* la meritació de l'IVA.

Per resoldre aquesta qüestió haurem d'acudir a la jurisprudència del Tribunal Suprem que en la seva tasca d'interpretació de la legislació vigent i d'unificació de la doctrina ha declarat l'existència de dos possibilitats als efectes de computar la data de meritació de l'IVA, així:

a) La possibilitat de recepció amb caràcter provisional aquelles parts de l'obra que hagin d'ésser executades en els terminis parcials establerts en el contracte, que implica la realització del fet imposable pel que fa a aquesta parcial recepció només des que es rep efectivament el pagament parcial corresponent (en aquest sentit també l'article 75.2 de Llei de l'IVA).

b) El supòsit general de recepció provisional de l'obra que, posada a disposició de l'adquirent en la seva totalitat, suposa la possibilitat del seu destí a l'ús públic o al servei corresponent i equival al lliurament de la mateixa, moment en el que segons l'article 75.1 de la Llei de l'IVA es produeix la meritació de l'impost amb independència del pagament efectiu de la obra.

En resum, la meritació de l'IVA es produeixen en el moment del lliurament de l'obra o en el moment de l'abonament de les certificacions emeses. En cap cas, aquestes per la seva simple emissió implica que es meriti l'impost, donat que les mateixes en principi no impliquen lliurament d'obra executada, en tot cas hauríem de veure quin contracte d'obra s'ha pactat i com ha quedat regulat l'aspecte de les certificacions d'obra. Pel què la conclusió pràctica del que havem exposat es que vostès no hauran d'ingressar l'IVA de les certificacions emeses fins que no les hagin cobrat, o fins que no s'hagi acabat i lliurat l'obra.

ASSESSORIA INTEGRAL D'EMPRESES

Carrer Gran, 54 - Argentona - Tel. 937 974 015 / Fax 937 974 016
E-mail: escodacodina@telefonica.net

